

21. ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προκαταρκτικά:

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 1-6).

Κύριε ἐκέκραξα:

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 6-9).

Τροπάρια.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν, ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, τῷ Κυρίῳ ἄδοντες, τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ, ἡγιασμένην σκηνήν, τὴν ἔμψυχον κιβωτόν, τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν· προσφέρεται γὰρ Θεῷ, ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιᾶζουσα, καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας, Ζαχαρίας δέχεται, εὐφραινόμενος ταύτην, ὡς Θεοῦ κατοικητήριον.

Σήμερον ναὸς ὁ ἔμψυχος, τῆς ἀγίας δόξης, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἡ μόνη ἐν γυναιξίν, εὐλογημένη Ἄγνη, προσφέρεται τῷ Ναῷ, τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ Ἅγια, καὶ χαίρουσι σὺν αὐτῇ, Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύματι, καὶ παρθενικαὶ χορεῖαι, τῷ Κυρίῳ ἄδουσι, ψαλμικῶς μελωδοῦσαι, καὶ τιμῶσαι τὴν Μητέρα αὐτοῦ.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα, Ἀποστόλων δόξα, καὶ Μαρτύρων καύχημα, καὶ πάντων τῶν γηγενῶν ἡ ἀνακαίνισις, Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ· διὰ γὰρ σοῦ τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν. Διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου προέλευσιν, καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες, ψαλμικῶς τὸ Χαῖρέ σοι, τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν, τῇ πρεσβεΐᾳ σου σωζόμενοι.

21.ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προκαταρκτικά:

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 1-6).

Κύριε ἐκέκραξα:

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 6-9).

Τροπάρια.

Σήμερα, πιστοὶ, ἄς χορέψουμε ψάλλοντας στὸν Θεὸ μέ ψαλμούς καὶ ὕμνους, τιμώντας καὶ τὴν ἁγιασμένη σκηνή του (τὴν Παναγία), τὴν ἔμψυχη κιβωτό, πού χώρεσε τὸν ἀχώρητο Λόγο τοῦ Θεοῦ· Διότι προσφέρεται στὸν Θεὸ κατὰ τρόπο ὑπερφυσικό ὡς νήπιο κατὰ τὸ σῶμα· Καὶ ὁ Ζαχαρίας, ὁ Μέγας Ἀρχιερέας τὴν δέχεται χαρούμενος ὡς, κατοικία τοῦ Θεοῦ.

Σήμερα ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος τῆς ἀγίας δόξης τοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ μας, ἡ μόνη μεταξύ τῶν γυναικῶν, εὐλογημένη Ἄγνη, προσφέρεται στὸν ναὸ τὸν νομικό (τὸν Ἰουδαϊκό), γιὰ νὰ κατοικεῖ στὰ Ἅγια· Καὶ χαίρονται μαζί της πνευματικά ὁ Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα· Καὶ παρθενικὲς συνοδεῖες ψάλλουν στὸν Θεὸ μελωδώντας κατὰ τὸν ψαλμὸ καὶ τιμώντας τὴ Μητέρα του.

Ἐσύ εἶσαι τὸ κήρυγμα τῶν Προφητῶν, ἡ δόξα τῶν Ἀποστόλων, τὸ καύχημα τῶν Μαρτύρων καὶ ἡ ἀνακαίνιση (ἀνανέωση) ὅλων τῶν κατοίκων τῆς γῆς, Παρθένε Μητέρα τοῦ Θεοῦ· Διότι διὰ μέσου σου συμφιλιωθήκαμε μέ τὸν Θεὸ . Γ' αὐτὸ τιμοῦμε τὴν εἰσοδὸ σου στὸν Ναὸ τοῦ Κυρίου, καὶ μαζί μέ τὸν Ἄγγελο ὅλοι ψάλλοντας φωνάζουμε τὸ Χαῖρε σ' ἐσένα τὴν πάνσε-

Τῶν Ἁγίων εἰς Ἄγια, ἡ Ἁγία καὶ ἄμωμος, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι εἰσοικίζεται, καὶ δι' Ἀγγέλου ἐκτρέφεται, τῷ ὄντι ὑπάρχουσα, ἀγιώτατος ναός, τοῦ Ἁγίου Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ τὰ σύμπαντα, ἀγιάσαντος ταύτης εἰσοικήσει, καὶ θεώσαντος τὴν φύσιν, τὴν τῶν βροτῶν ὀλισθήσασαν.

Αἱ νεάνιδες χαίρουσαι, καὶ λαμπάδας κατέχουσαι, τῆς λαμπάδος σήμερον προπορεύονται, τῆς νοητῆς καὶ εἰσάγουσιν, αὐτὴν εἰς τὰ Ἄγια, τῶν Ἁγίων ἱερῶς, προδηλοῦσαι τὴν μέλλουσαν, αἴγλην ἄρρητον, ἐξ αὐτῆς ἀναλάμψειν καὶ φωτίσειν, τοὺς ἐν σκότει καθημένους, τῆς ἀγνωσίας ἐν Πνεύματι.

Γηθομένη ὑπόδεξαι, Ζαχαρία ἐβόησεν, Ἄννα ἡ πανεύφημος, ἦν ἐκήρυξαν, Θεοῦ Προφῆται ἐν Πνεύματι, καὶ ταύτην εἰσάγαγε, εἰς τὸν ἅγιον Ναόν, ἱερῶς ἀνατρέφεισθαι, ὅπως γένηται, τοῦ Δεσπότη τῶν ὅλων, θεῖος θρόνος, καὶ παλάτιον καὶ κλίνη, καὶ φωταυγὲς ἐνδιαίτημα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε, Θεόνυμφε Δέσποινα, παρεγένου ἐν Ναῷ Κυρίου, τοῦ ἀνατραφῆναι εἰς τὰ Ἄγια τῶν Ἁγίων, ὡς ἡγιασμένη. Τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν πανάμωμον, τροφὴν κομίζων σοι. Τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν, ὀρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε, ἢ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη, Μήτηρ Θεοῦ, σῶζε τὸ γένος

μνη, σωζόμενοι μέ τῆ δική σου πρεσβεία (μεσολάβηση).

Ἡ Ἁγία καὶ ἀγνή μέ τῆ χάρη τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐγκαθίσταται στὰ Ἄγια τῶν Ἁγίων καὶ τρέφεται μέ Ἄγγελο, γιατί εἶναι ἀληθινά ἀγιώτατος ναός τοῦ ἁγίου Θεοῦ μας, πού μέ τὴν εἴσοδό της ἀγίασε τὰ σύμπαντα καὶ θέωσε τὴ φύση τῶν ἀνθρώπων πού γλίστροσε (στή φθορά).

Οἱ νέες χαίροντας καὶ κρατώνας λαμπάδες (φῶτα) προπορεύονται σήμερα μπροστά ἀπὸ τὴν πνευματικὴ λαμπάδα, τὴν Παναγία, καὶ τὴν εἰσάγουν στὰ Ἄγια τῶν Ἁγίων μέ ἱεροπρέπεια· προμηνύοντας τὴν ἀνείπωτη λάμψη πού ἐπρόκειτο νὰ λάμψει ἀπ' αὐτὴν, καὶ νὰ φωτίσει μέ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα αὐτοὺς πού κάθονταν στό σκοτάδι τῆς ἀγνοίας.

Ἡ φημισμένη Ἄννα χαρούμενη κραύγασε· Ὑποδέξου, Ζαχαρία αὐτὴν πού κήρυξαν οἱ Προφῆτες τοῦ Θεοῦ μέ τὸν φωτισμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· Καὶ βάλε τὴν στόν Ἅγιο Ναό, νὰ ἀνατραφεῖ μέ ἱεροπρέπεια, γιὰ νὰ γίνει θεϊκός θρόνος τοῦ Κυρίου τῶν ὅλων καὶ παλάτι καὶ κλίνη (κρεβάτι) καὶ λαμπρὴ κατοικία.

Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μετὰ τὴ γέννησή σου, Δέσποινα (Κυρία) Νύμφη τοῦ Θεοῦ, ἦλθες στόν Ναό, γιὰ νὰ ἀνατραφεῖς στὰ Ἄγια τῶν Ἁγίων ὡς ἡγιασμένη (πού εἶσαι). Τότε καὶ ὁ Γαβριὴλ στάλθηκε σ' ἐσένα τὴν πάναγνη φέρνοντάς σου τροφή. Τὰ οὐράνια ὅλα ἔμειναν κατάπληκτα (τά ἔχασαν) βλέποντας τὸ Ἅγιο Πνεῦμα νὰ ἔχει ἐγκατασταθεῖ μέσα σ' ἐσένα. Γι' αὐτό, ἄσπιλη (καθαρή), ἀμόλυντη Μητέρα τοῦ Θεοῦ, πού δοξάζεσαι στόν οὐρανὸ καὶ ἐπάνω στή γῆ,

ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενο:
(Συλλειτουργικόν. (Σελ. 9-11).

Ἀναγνώσματα.

Ἐξοδος. (Μ'. 1-9, 14, 18).

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν, λέγων. Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου στήσεις τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ θήσεις τὴν Κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ σκεπάσεις αὐτὴν τῷ καταπετάσματι. Καὶ εἰσοίσεις τὴν τράπεζαν καὶ τὴν Λυχνίαν, καὶ θήσεις τὸ θυμιατήριον τὸ χρυσοῦν, εἰς τὸ θυμιᾶν ἐναντίον τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ἐπιθήσεις τὸ κάλυμμα τοῦ καταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ λήψη τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ χρίσεις τὴν Σκηνὴν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἀγιάσεις αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ ἔσται ἅγια. Καὶ ἀγιάσεις τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἔσται τὸ θυσιαστήριον ἅγιον τῶν ἁγίων. Καὶ ἐποίησε Μωυσῆς πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, οὕτως ἐποίησε. Καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή. Καὶ οὐκ ἠδυνήθη Μωυσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτὴν ἡ νεφέλη, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή.

Βασιλειῶν Γ'. (Η'. 1-13).

Ἐγένετο, ὡς συνετέλεσε Σολομών τοῦ οἰκοδομησαὶ τὸν οἶκον Κυρίου καὶ ἐξεκκλησίασε

σῶζε τὸ γένος μας.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενο:
(Συλλειτουργικό. Σελ. 9-11).

Ἀναγνώσματα.

Ἐξοδος. (Μ'. 1-9, 14, 18).

Μίλησε ὁ Κύριος στὸν Μωυσῆ καὶ εἶπε· Τὴν πρώτη ἡμέρα τοῦ πρώτου μηνὸς θὰ ἐγκαταστήσεις τὴ Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου (τὸν λυόμενον ναό). Καὶ θὰ τοποθετήσεις μέσα τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης καὶ θὰ τὴν σκεπάσεις μὲ τὸ καταπέτασμα (ὑφασμα). Καὶ θὰ εἰσαγάγεις τὴν Τράπεζα (τῆς προθέσεως) καὶ τὴν (ἐπτάφωτη) Λυχνία, καὶ θὰ βάλεις τὸ χρυσὸ θυσιαστήριον (τὸ θυμιατήριον), γιὰ νὰ προσφέρουν θυμίαμα ἐνώπιον τῆς Κιβωτοῦ τῆς Διαθήκης. Καὶ θὰ πάρεις τὸ Λάδι τοῦ χρίσματος καὶ θὰ χρίσεις τὴ σκηνὴ καὶ ὅλα, ὅσα βρίσκονται μέσα σ' αὐτὴν, καὶ θὰ ἀγιάσεις αὐτὴν καὶ ὅλα τὰ σκεύη της, καὶ θὰ εἶναι ἅγια. Καὶ θὰ ἀγιάσεις τὸ θυσιαστήριον (τὸ βωμὸ τῶν ὀλοκαυτωμάτων) καὶ τότε τὸ θυσιαστήριον θὰ εἶναι ἀγιώτατο. Καὶ ἔκαμε ὁ Μωυσῆς ὅλα ὅσα τὸν διέταξε ὁ Κύριος. Ἔτσι ἀκριβῶς τὰ ἔκαμε. Καὶ κάλυψε ἡ νεφέλη τὴ Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ γέμισε ἡ Σκηνή ἀπὸ τῆς δόξης (τῆς λάμψης) τοῦ Κυρίου. Καὶ δὲν μπόρεσε ὁ Μωυσῆς νὰ μπεῖ στὴ Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, διότι τὴν σκέπαζε ἡ νεφέλη, καὶ γέμισε ἡ σκηνή ἀπὸ τῆς δόξης (τῆς λάμψης) τοῦ Κυρίου.

Βασιλειῶν Γ'. (Η'. 1-13).

Ὅταν τελείωσε ὁ Σολομών τὴν ἀνέγερση τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, συγκέντρωσε ὅλους τοῦ προὔχοντες τοῦ

πάντας τοὺς Πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ ἐν Σιών, τοῦ ἀνενεγκεῖν τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐκ πόλεως Δαυΐδ, αὕτη ἐστὶ Σιών. Καὶ ἦσαν οἱ Ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν, καὶ τὸ Σκηνώμα τοῦ Μαρτυρίου καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῷ Σκηνώματι τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ὁ Βασιλεὺς, καὶ πᾶς Ἰσραὴλ, ἔμπροσθεν τῆς Κιβωτοῦ, καὶ εἰσφέρουσιν οἱ Ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ Δαβὶρ τοῦ οἴκου, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν Χερουβίμ. Ὅτι τὰ Χερουβίμ διαπεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς Κιβωτοῦ, καὶ περιεκάλυπτον τὰ Χερουβίμ ἐπὶ τὴν Κιβωτὸν, καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνω. Καὶ οὐκ ἦν ἐν τῇ Κιβωτῷ, πλὴν αἱ δύο πλάκες λίθιναι, πλάκες τῆς διαθήκης, ἃς ἔθηκεν ἐκεῖ Μωυσῆς ἐν Χωρήβ, ἃς διέθετο Κύριος. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἐξῆλθον οἱ Ἱερεῖς ἐκ τοῦ Ἁγίου, καὶ ἡ νεφέλη ἔπλησε τὸν οἶκον Κυρίου. Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ Ἱερεῖς στήναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἔπλησεν ἡ δόξα Κυρίου τὸν οἶκον Κυρίου.

Προφητεία Ἰεζεκιήλ. (ΜΓ'. 27-ΜΔ'. 1-4).
(8 Σεπτεμβρίου. Σελ. 4).

Ἐκτενής...Κεφαλοκλισία:

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα.

Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, τὸν οὐρανὸν τὸν

Ἰσραὴλ στήν Ἱερουσαλήμ, γιὰ νὰ μεταφέρουν τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης ἀπὸ τὴν πόλη τοῦ Δαυΐδ, πού εἶναι ἡ Σιών (στὸν ναὸ τοῦ Κυρίου). Καὶ μετέφεραν οἱ Ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν (τῆς Διαθήκης) καὶ τὴ Σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου, καὶ ὅλα τὰ σκεύη τὰ ἅγια πού ὑπῆρχαν μέσα στὴ Σκηνὴ τοῦ Μαρτυρίου (τὸν φορητὸ ναὸ). Καὶ ὁ βασιλιάς καὶ ὅλοι οἱ Ἰσραηλιῖτες βιάζονταν ἀπὸ τὴν Κιβωτὸν. Καὶ εἰσάγουν οἱ Ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης τοῦ Κυρίου στὸν τόπο τῆς, στὸ ἄβατο τοῦ Ναοῦ, στὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων (στὸ ἱερό) κάτω ἀπὸ τὰ φτερά τῶν Χερουβίμ. Διότι ὑπῆρχαν δύο Χερουβίμ πού εἶχαν ἀπλωμένα τὰ φτερά τους ἐπάνω ἀπὸ τὸν τόπο τῆς Κιβωτοῦ, καὶ κάλυπταν τὰ Χερουβίμ ἀπὸ ἐπάνω τὴν Κιβωτὸν καὶ τὸ ἱερό περιεχόμενό τῆς. Καὶ δὲν ὑπῆρχε τίποτε ἄλλο μέσα στὴν Κιβωτὸν παρά μόνο οἱ δύο λίθινες πλάκες, οἱ πλάκες τῆς Διαθήκης (τῶν δέκα ἐντολῶν), τίς ὁποῖες τοποθέτησε ἐκεῖ ὁ Μωυσῆς στὸ Χωρήβ (στὸ Σινᾶ), πού περιεῖχαν τὴ Διαθήκη πού ἔκαμε ὁ Θεὸς μέ τοὺς Ἰσραηλιῖτες. Καὶ συνέβη τό ἐξῆς: μόλις βγήκαν οἱ Ἱερεῖς ἀπὸ τὰ Ἅγια (τὸν κυρίως ναὸ), ἡ νεφέλη γέμισε τὸν οἶκο τοῦ Κυρίου. Καὶ δὲν μποροῦσαν οἱ Ἱερεῖς νὰ σταθοῦν καὶ νὰ ἐκτελέσουν τὰ καθήκοντά τους ἐξ αἰτίας τῆς νεφέλης, διότι θεϊκὴ λάμψη γέμισε τὸν οἶκο τοῦ Κυρίου.

Προφητεία Ἰεζεκιήλ. (ΜΓ'. 27-ΜΔ'. 1-4).

(8 Σεπτεμβρίου. Σελ. 4).

Ἐκτενής...Κεφαλοκλισία:

(Συλλειτουργικό. Σελ. 11-12,-13,-14).

Ἀπόστιχα.

Χαίρεται ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ βλέποντας τὸν νοητὸ

νοητὸν πορευόμενον, ὀρῶντες εἰς θεῖον οἶκον, ἀνατραφῆναι σεπτῶς, τὴν Παρθένον μόνην καὶ ἀμώμητον, πρὸς ἣν ἐκπληττόμενος, Ζαχαρίας ἐβόησε, Πύλη Κυρίου, τοῦ Ναοῦ ὑπανοίγω σοι, πύλας χαίρουσα, ἐν αὐτῷ περιχόρευε· ἔγνω γὰρ καὶ πεπίστευκα, ὡς ἤδη ἡ λύτρωσις, ἐπιδημήσει προδήλως, τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τεχθήσεται, ἐκ σοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι.

Ἄννα ἡ θεία χάρις σαφῶς, χαριτωθεῖσαν τὴν ἀγνὴν Αειπάρθενον, προσάγει μετ' εὐφροσύνης, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ, προσκαλεσαμένη προπορεύεσθαι, αὐτῆς τὰς νεάνιδας λαμπαδηφόρους καὶ λέγουσα· Ἄπιθι τέκνον, τῷ δοτῆρι γενήθητι, καὶ ἀνάθημα, καὶ εὐῶδες θυμίαμα. Εἴσελθε εἰς τὰ ἄδυτα, καὶ γνῶθι μυστήρια, καὶ ἐτοιμάζου γενέσθαι, τοῦ Ἰησοῦ οἰκητήριον, τερπνὸν καὶ ὠραῖον, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.

Ἐνδον ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὁ θεοχώρητος ναὸς ἀνατίθεται, Παρθένος ἡ Παναγία, νεάνιδές τε αὐτῆς, νῦν λαμπαδηφόροι προπορεύονται. Σκιρτᾶ γεννητόρων, ἡ συζυγία ἡ ἄριστος, Ἰωακείμ τε, καὶ ἡ Ἄννα χορεύοντες, ὅτι ἔτεκον, τὴν τὸν

οὐρανό (τὴν Παναγία), τὴ μόνη Παρθένο καὶ ὀλοκάθαρη, νά πηγαίνει στὸν οἶκο τοῦ Θεοῦ, γιὰ νά ἀνατραφεῖ μέ σεμνότητα. Πρὸς αὐτὴν ἐκπληκτος φῶναξε δυνατὰ ὁ Ζαχαρίας· Πύλη τοῦ Κυρίου, σοῦ ἀνοίγω τίς πύλες τοῦ Ναοῦ, ἔλα νά περιφέρεσαι χαρούμενη μέσα σ' αὐτόν· Διότι γνώρισα καὶ πίστεψα, ὅτι θά ἔλθει πλέον ὀλοφάνερα ἡ λύτρωση τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ θά γεννηθεῖ ἀπὸ σένα ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος δωρίζει στὸν κόσμο τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θά ὀδηγηθοῦν στὸν βασιλιά παρθένες πού θά τὴν ἀκολουθοῦν. Οἱ φίλες της θά ὀδηγηθοῦν σ' ἐσένα.

Ἡ Ἄννα, πού σημαίνει Θεία Χάρις, παίρνοντας χάρις σαφέστατα ὀδηγεῖ τὴν Ἄγνη Παντοτεινὴ Παρθένο στό Ναὸ τοῦ Θεοῦ μέ χαρά, ἀφοῦ προσκάλεσε τίς νέες, νά προπορεύονται μέ λαμπάδες (μέ φῶτα) λέγοντας· Πήγαινε, παιδί μου, γίνε γι' αὐτόν πού σέ ἔδωσε σ' ἐμένα καὶ ἀφιέρωμα καὶ εὐῶδιαστό θυμίαμα. Πήγαινε μέσα στὰ ἄδυτα (ἐκεῖ ὅπου δέν εἰσχωρεῖ κανεὶς), καὶ μάθε τὰ μυστήρια, καὶ ἐτοιμάζου, νά γίνεις τερπνὴ (εὐχάριστη) καὶ ὠραία κατοικία τοῦ Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος παρέχει στὸν κόσμο τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θά ὀδηγηθοῦν (οἱ παρθένες) μέ εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλίαση, θά ὀδηγηθοῦν στὸν ναὸ τοῦ Βασιλιᾶ.

Μέσα στὸν Ναὸ τοῦ Θεοῦ ἀφιερώνεται ὁ ναὸς πού θά χωρέσει τὸν Θεό, ἡ Παναγία Παρθένος, καὶ προπορεύονται τώρα πρὶν ἀπ' αὐτὴν νέες, πού κρατοῦν λαμπάδες. Σκιρτᾶ τὸ ἄριστο ζεῦγος τῶν γονέων καὶ ὁ Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα χορεύοντας, διότι γέννησαν αὐτὴν πού γέν-

Κτίστην κυήσασαν. Ἦτις περιχορεύουσα, εἰς θεῖα σκηνώματα, καὶ τρεφομένη Ἀγγέλου, διὰ χειρὸς ἡ πανάμωμος, Χριστοῦ ὠφθη Μήτηρ, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Σήμερον τὰ στίφη τῶν Πιστῶν συνελθόντα, πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν, καὶ τὴν θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον, ἐν Ναῶ Κυρίου προσαγομένην, εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν, εἰς κατοικητήριον τοῦ Παντάνακτος Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων. Παρθένοι, λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε, τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι, τὴν σεβάσιμον πρόοδον, Μητέρες, λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι, χαρμονικῶς συνακολουθήσατε, ὑμνοῦσαι τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην, καὶ τῆς χαρᾶς τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον. Ἄπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ ἐκβοήσωμεν, τῇ Κεχαριτωμένῃ, τῇ ἀεὶ πρεσβεύουσῃ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιο:

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 15,-16).

Ἀπολυτίκιον.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις. Ἐν Ναῶ τοῦ Θεοῦ τρανῶς ἡ Παρθένος δαίκεται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις.

νησε τὸν Κτίστη. Ἡ ὁποία κυκλοφορῶντας στίς θεϊκὲς κατοικίαι καὶ τρεφόμενη ἡ πάναγνη μὲ χεῖρ Ἀγγέλου φάνηκε (ἀποδείχθηκε) Μητέρα τοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος παρέχει στὸν κόσμον τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Σήμερα τὰ πλήθη τῶν πιστῶν, συγκεντρωμένα, ἄς πανηγυρίσουμε πνευματικά, καὶ ἄς ἐγκωμιάσουμε μὲ εὐσέβεια τὴν Κόρη τοῦ Θεοῦ, τὴν Παρθένο καὶ Θεοτόκο, πού ὁδηγεῖται μέσα στό Ναό τοῦ Κυρίου· Αὐτὴν πού ἐκλέχθηκε προκαταβολικά ἀπὸ ὅλες τίς γενιές, γιὰ νὰ γίνῃ κατοικία τοῦ Παμβασιλέως Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων. Παρθένες, κρατώντας λαμπάδες προπορεύεσθε τιμώντας τὴ σεβάσιμα πορεία τῆς Παντοτεινῆς Παρθένου· Μητέρες, ἀποθέτοντας κάθε λύπη ἀκολουθήστε μαζί χαρμόσυνα, ὑμνώντας αὐτὴν πού ἔγινε Μητέρα τοῦ Θεοῦ καὶ προξένησε στὸν κόσμο τὴν χαρὰ. Ὅλοι λοιπὸν ἄς κραυγιάσουμε χαρμόσυνα μαζί μὲ τὸν Ἄγγελον τὸ Χαῖρε στὴν Χαριτωμένη πού πάντοτε πρεσβεύει γιὰ τίς ψυχές μας.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιο:

(Συλλειτουργικό. Σελ. 15,-16).

Ἀπολυτίκιον.

Σήμερα εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς εὐδοκίας (εὐαρέσκειας) τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ προκήρυξη τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων. Στὸν Ναό τοῦ Θεοῦ παρουσιάζεται μὲ μεγαλοπρέπεια ἡ Παρθένος, καὶ προαναγγέλει σὲ ὅλους τὸν Χριστό. Πρὸς αὐτὴν κι ἡμεῖς μεγαλόφωνα ἄς φωνάξουμε· Χαῖρε ἐσύ πού εἶσαι ἡ ἐκπλήρωση τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου.

Ἀπόλυσις.(Συλλειτουργικόν. Σελ. 16-17).

21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. ΕΙΣΟΔΙΑ
ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΟΡΘΡΟΣ.

Προκαταρκτικά:

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 17-31).

Καθίσματα.

Δικαίων ὁ καρπός, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης,
προσφέρεται Θεῷ, Ἰερῷ ἐν ἁγίῳ, σαρκὶ
νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἦν
ἠυλόγησεν, ὁ ἱερός Ζαχαρίας. Ταύτην ἅπαντες, ὡς
τοῦ Κυρίου Μητέρα, πιστῶς μακαρίζομεν.

Πρὸ συλλήψεως Ἀγνή, καθηγιάσθης τῷ Θεῷ,
καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ,
ἀποπληροῦσα πατρῶαν ἐπαγγελίαν. Τῷ θείῳ δὲ
Ναῷ, ὡς θεῖος ὄντως ναός, ἐκ βρέφους καθαρῶς,
μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν, ἀποδοθεῖσα ὥφθης
δοχεῖον, τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου Φωτός. Μεγάλη
ὄντως, ἡ πρόοδος σου, μόνη Θεόνυμφε καὶ
ἀειπάρθενε.

Ἀγαλλιᾶσθω ὁ Δαυῖδ ὁ ὕμνογράφος, καὶ
χορευέτω Ἰωακείμ σὺν τῇ Ἄννῃ, ὅτι γόνος ἅγιος ἐξ
αὐτῶν προῆλθε· Μαρία ἡ φωτοφόρος θεία
λαμπάς, καὶ χαίρει εἰσερχομένη ἐν τῷ Ναῷ, ἦν καὶ
βλέπων ἠυλόγησεν, ὁ Βαραχίου υἱός, καὶ χαίρων
ἀνεκραύγαζε· Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

(Οἰκονομία=Τὸ σωτήριο σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιὰ τὸν
ἄνθρωπο).

Ἀπόλυση: (Συλλειτουργικό. Σελ. 16-17).

21 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ. ΕΙΣΟΔΙΑ ΤΗΣ
ΘΕΟΤΟΚΟΥ
ΟΡΘΡΟΣ.

Προκαταρκτικά:

(Συλλειτουργικό. Σελ. 17-31).

Καθίσματα.

Ὁ καρπός τῶν δικαίων, τοῦ Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης,
προσφέρεται στὸν Θεὸ μέσα στοῦ ἅγιο ἱερό, ὡς νήπιο ὡς
πρὸς τὴ σάρκα, αὐτὴ πού τρέφει τὴ ζωὴ μας, τὴν ὁποία
εὐλόγησε ὁ ἱερός Ζαχαρίας. Αὐτὴν ὅλοι ὡς Μητέρα τοῦ
Κυρίου ἅς τὴν μακαρίσουμε μέ πίστη.

Πρὶν συλλάβεις (πρὸ τῆς ἐγκυμοσύνης), Ἀγνή,
ἀφιερῶθηκες στὸν Θεό· Καὶ ἀφοῦ γεννήθηκες στὴ γῆ
ὀδηγήθηκες σ' αὐτόν ὡς δῶρο, ἐκπληρώνοντας τὴν πα-
τρικὴ ὑπόσχεση· Καὶ ἀφοῦ προσφέρθηκες στὸν Ναὸ τοῦ
Θεοῦ ἀπὸ τῆ βρεφικὴ ἡλικία μέ καθαρότητα καὶ μέ
λαμπάδες χαρμόσυνες, ὡς θεϊκός πράγματι ναός, φά-
νηκες δοχεῖο τοῦ ἀπλησίαστου φωτός. Εἶναι πράγματι
μεγάλη ἡ πρόοδος σου (ἡ προκοπὴ σου), μόνη Νύμφη
τοῦ Θεοῦ καὶ παντοτεινὴ Παρθένη.

Ἄς χαίρεται ὁ Δαυῖδ ὁ ὕμνογράφος, καὶ ἅς χορεύει ὁ
Ἰωακείμ μαζί μέ τὴν Ἄννα, διότι ἀπ' αὐτούς προῆλθε
γόνος (γέννημα, τέκνο) ἅγιος, ἡ Μαρία, ἡ θεϊκὴ λαμπά-
δα πού φέρνει τό φῶς, καὶ χαίρεται μπαίνοντας στό
Ναό· Καὶ τὴν ὁποία βλέποντας τὴν εὐλόγησε ὁ υἱός τοῦ
Βαραχίου (ὁ Ζαχαρίας), καὶ χαίροντας κραύγαζε· Χαῖρε

Αναβαθμοί. Τό Α΄. αντίφωνο του Δ΄. ήχου: (Σελ. 8-9). Προκειμενον. Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου. Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν. Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 33). Εὐαγγέλιον. (8 Σεπτεμβρίου. Σελ. 30-31). Ὁ Ν΄. Ψαλμός. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 34-35). Δόξα ... Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος, τοῦ μεγάλου Βασιλέως, ἐν Ναῶ εἰσέρχεται, αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι, εἰς θείαν κατοίκησιν· Λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε. Καὶ νῦν ... Τὸ αὐτὸ. Πεντηκοστάριον. Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναὸς, ἡ Θεοτόκος ἐν Ναῶ Κυρίου προσάγεται, καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια ἀγάλλονται, καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων, μυστικῶς πανηγυρίζει, μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ἐορτάζοντες σήμερον, σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· Χαῖρε Κεχαριτωμένη, ὁ Κύριος μετὰ σοῦ, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.		θαῦμα παγκόσμιο. Αναβαθμοί. Τό Α΄. αντίφωνο του Δ΄. ήχου: (Σελ. 8-9). Προκειμενο. Ἄκουσε Κόρη, καὶ κοίταξε καὶ κλῖνε (στρέψε) τὸ αὐτί σου, καὶ λησμόνησε τὸ Λαό σου καὶ τὸ σπίτι τοῦ πατέ- ρα σου καὶ θά ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλιάς τὸ κάλλος σου. Στίχ. Ἐεστόμισε ἡ καρδιά μου λόγο ἀγαθό. Τάξη τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. (Συλλειτουργικό. Σελ. 33). Εὐαγγέλιο. (8 Σεπτεμβρίου. Σελ. 30-31). Ὁ Ν΄. Ψαλμός. (Συλλειτουργικό. Σελ. 34-35). Δόξα ... Σήμερα ὁ ἔμψυχος ναὸς τοῦ μεγάλου Βασιλιᾶ μπαί- νει στὸν Ναό, γιὰ νὰ ἐτοιμασθεῖ γι' αὐτόν, γιὰ νὰ γίνῃ θεϊκὴ κατοικία του· Λαοί, εὐφραίνεσθε. Καὶ νῦν... (Τὸ ἴδιο). Πεντηκοστάριο. Σήμερα ἡ Θεοτόκος, δηλαδή ὁ ναὸς πού χώρεσε τὸν Θεό, ὁδηγεῖται στὸν Ναό τοῦ Κυρίου καὶ τὴν ὑποδέχεται ὁ Ζαχαρίας. Σήμερα τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων ἀγάλλονται καὶ τὸ πλῆθος τῶν Ἀγγέλων μυστικά πα- νηγυρίζει· Μαζὶ μὲ αὐτούς κι ἐμεῖς ἐορτάζοντας σήμερα, ἄς φωνάζουμε μαζὶ μὲ τὸ Γαβριήλ· Χαῖρε, Χαριτωμένη, ὁ Κύριος εἶναι μαζὶ σου, αὐτὸς πού ἔχει τὸ μέγα ἔλεος.

Ο«Σῶσον ὁ Θεός...». (Συλλειτουργικόν. Σελ. 36-37). Οἱ Κανόνες. Ὡιδή Α'. Κανὼν Πρῶτος. «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὴν Εἴσοδον». Σοφίας πανάχραντε, σὲ θησαυρὸν ἐπιστάμενοι, καὶ χάριτος βρούουσαν, πηγὴν ἀέναον, τὰς τῆς γνώσεως, αἰτουμέν σε ῥανίδας, ἐπόμβρησον Δέσποινα, τοῦ ἀνυμνεῖν σε ἀεὶ.. Ἵπέρτερος Πάναγνε, τῶν οὐρανῶν χρηματίσασα, ναὸς καὶ παλάτιον, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ἀνατίθεσαι, αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι, εἰς θεῖαν κατοίκησιν, τῆς παρουσίας αὐτοῦ. Τὸ φῶς ἀνατείλασα, ἡ Θεοτόκος τῆς χάριτος, πάντα κατελάμπρυνε, καὶ συνηγάγετο τὴν ὑπέρλαμπρον, αὐτῆς κατακοσμησαι, πανήγυριν ἄσμασι δεῦτε συνδράμωμεν. Ἡ πύλη ἡ ἔνδοξος, ἡ λογισμοῖς ἀδιόδευτος, τὰς πύλας διάρασα, τὰς τοῦ Ναοῦ τοῦ Θεοῦ, νῦν προτρέπεται, ἡμᾶς συνεισελθόντας, τὰ θεῖα θαυμάσια, κατατρουφήσαι αὐτῆς. Κανὼν δεῦτερος. «Ὡιδὴν ἐπινίκιον, ἄσωμεν πάντες, Θεῷ τῷ ποιήσαντι, θαυμαστὰ τέρατα, βραχίονι ὑψηλῷ, καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραήλ, ὅτι δεδόξασται». Συνδράμωμεν σήμερον, τῇ Θεοτόκῃ· Τιμῶντες		«Σῶσον ὁ Θεός...». (Συλλειτουργικό. Σελ. 36-37). Κανόνες. Ὡιδή Α'. Κανὼνας Πρῶτος. Θά ἀνοιξω τό στόμα μου καί θά γεμίσει μέ Πνεῦμα· Καί θά πῶ λόγια στή βασίλισσα Μοτέρα· Καί θά ἐμφανισθῶ νά πανηγυρίζω χαρμόσυνα, καί θά ψάλω χαρούμενος τὴν εἴσοδό τος. Ἀναγνωρίζοντάς σε, Πάναγνο, θησαυρό τῆς σοφίας καὶ πηγὴ τῆς χάριτος, πού ἀναβλύζει διαρκῶς, σέ παρακαλοῦμε· Βρέξε ἐπάνω μας τίς σταγόνες τῆς γνώσεως, γιά νά σέ ἀνυμνοῦμε πάντοτε. Ἐπειδὴ ἔγινες, Πάναγνο, ναὸς ἀνώτερος ἀπὸ τοὺς οὐρανούς καὶ παλάτι, ἀφιερώνεσαι στόν Ναό τοῦ Θεοῦ, γιά νά ἐτοιμασθεῖς γί' αὐτόν, ὥστε νά γίνῃς θεϊκή κατοικία τῆς παρουσίας του. Ἀφοῦ ἀνέτειλε ἡ Θεοτόκος τό φῶς τῆς χάριτος, καταφώτισε ὄλους, καί τοὺς συγκέντρωσε, γιά νά καταστολίσουν τὴν ὑπέρλαμπρο πανήγυρη τος μέ ἄσματα· Ἐλάτε νά πᾶμε (κι ἐμεῖς) μαζί. Ἡ ἔνδοξο πύλο, ἡ ἀδιαπέραστο ἀπὸ τοὺς (ἀνθρώπινους) λογισμούς, ἀνοιγόντας τίς πύλες τοῦ Ναοῦ τοῦ Θεοῦ μᾶς παρακινεῖ τώρα, νά μπῶμε μαζί τος, καί νά ἀπολαύσουμε τὰ θεϊκά θαύματά τος. Κανὼνας Δεύτερος. Ἄς ψάλουμε ὅλοι ὕμνο νικητήριο πρὸς τιμὴν τοῦ Θεοῦ, πού ἔκανε θαυμαστά σομεῖα μέ δυνατό χέρι, καί ἔσωσε τὸν Ἰσραήλ, διότι εἶναι δοξασμένος. Ἄς συμπροευθοῦμε σήμερα μέ τῇ Θεοτόκῃ τιμώντας

ἐν ἄσμασι, καὶ πανηγυρίσωμεν, πνευματικὴν ἑορτὴν· ἐν τῷ Ναῶ γὰρ τῷ Θεῷ, δῶρον προσφέρεται.

Ὡδαῖς ἀνυμνήσωμεν, τῆς Θεοτόκου, τὴν ἔνδοξον πρόοδον· τῷ Ναῶ γὰρ σήμερον, ὡς καὶ ναὸς τοῦ Θεοῦ, προσφέρεται προφητικῶς, δῶρον πολύτιμον.

Ἡ Ἄννα ἡ ἄμεμπτος, ἡγαλλιᾶτο, ὡς δῶρον πολύτιμον, τῷ Θεῷ προσφέρουσα, ἐν τῷ ναῶ μητρικῶς, Ἰωακείμ δὲ σὺν αὐτῇ, πανηγυρίζει φαιδρῶς.

Δαυῖδ ὁ προπάτωρ σε, ὕμνησε πάλαι, Παρθένε Θεόνυμφε, θυγατέρα λέγων σε, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, ὃν καὶ τεκοῦσα μητρικῶς, βρέφος ἐθήλασας.

Σαρκὶ τριετίζουσα, ἡ Θεοτόκος, Κυρίῳ προσάγεται, Ζαχαρίας ταύτην δέ, ὁ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, δεξάμενος ἐν τῷ Ναῶ, χαίρων ἀνέθετο.

Παρθένοι χορεύσατε, λαμπαδηφόροι, ἐξάρξατε σήμερον, καὶ μητέρες ἄσατε, τῇ Βασιλίδι Μητρί, προσερχομένη τῷ Ναῶ, τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ.

Δόξα...

Τριάς ὁμοούσιε, Πάτερ καὶ Λόγε, καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, σὲ πιστῶς δοξάζομεν, ὡς Ποιητὴν τοῦ παντός, καὶ σοὶ βοῶμεν εὐσεβῶς σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Καὶ νῦν ...

Βαφῆς ἐξ αἱμάτων σου, τὴν ἀλουργίδα,

τὴν μέ ἄσματα, καὶ ἄς πανηγυρίσωμε πνευματικὴν γιορτὴ· Διότι προσφέρεται στὸν Ναὸ ὡς δῶρο στὸν Θεό.

Ἄς ἀνυμνήσωμε μέ ὕμνους τὴν ἔνδοξη πορεία τῆς Θεοτόκου· Διότι σήμερα προσφέρεται στὸν Ναὸ ὡς ναὸς τοῦ Θεοῦ κατὰ τίς προφητείες, ὡς δῶρο πολύτιμο.

Ἡ Ἄννα ἡ ἄψογη χαιρόταν, γιατί πρόσφερε στὸν ναὸ (τὴν Παναγία) ὡς Μητέρα στὸν Θεό· Καὶ ὁ Ἰωακείμ μαζί της πανηγυρίζει χαρούμενα.

Ὁ Δαυῖδ ὁ προπάτορας σέ ὕμνησε παλαιά, Παρθένε Νύμφη τοῦ Θεοῦ, ὀνομάζοντάς σε θυγατέρα τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ· Τὸν ὅποιο καὶ θήλασες ὡς Μητέρα, ἀφοῦ τὸν ἐγέννησες.

Σέ ἡλικία τριῶν ἐτῶν ἡ Θεοτόκος προσφέρεται στὸν Θεό· Καὶ ὁ Ζαχαρίας ὁ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ, ἀφοῦ τὴν ὑποδέχθηκε χαρούμενος, τὴν ἀφιέρωσε στὸν Ναό.

Παρθένες πού λαμπαδοφορεῖτε χορέψτε, μπεῖτε πρῶτες στό χορὸ σήμερα, καὶ σεῖς μητέρες ψάλετε στὴ Βασίλισσα Μητέρα, πού ἔρχεται στὸν Ναὸ τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ.

Δόξα ...

Ἅγία Τριάδα μέ τὴν ἴδια οὐσία, Πατέρα καὶ Λόγε τοῦ Πατρός καὶ Ἅγιο Πνεῦμα, ἐσένα δοξάζουμε ὡς Δημιουργό τοῦ παντός, καὶ σ' ἐσένα φωνάζουμε μέ εὐλάβεια, σῶσε μας, Θεέ μας.

Καὶ νῦν...

Ἀφοῦ φόρεσε τὴν πορφύρα (βασιλικὸ πορφυρὸ, κόκ-

φορέσας Πανάχραντε, προελθὼν ἀνέπλασεν, ὁ Βασιλεὺς καὶ Θεός, τὸ γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, τῇ εὐσπλαχνίᾳ αὐτοῦ.

Ωιδὴ Γ'. Κανὼν Πρῶτος.

«Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους, Θεοτόκε, ἡ ζῶσα καὶ ἄφθοнос πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον· κἄν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον».

Νυμφοστόλος σήμερον ἐδείχθη, τερπνὸς τῆς Παρθένου ὁ ναός, καὶ θάλαμος δεχόμενος, τὴν ἔμψυχον παστάδα Θεοῦ, τὴν καθαρὰν καὶ ἄμωμον, καὶ λαμπρότεραν πάσης κτίσεως.

Δαυῖδ προεξάρχων τῆς χορείας, σκιρτᾶ καὶ χορεύει σὺν ἡμῖν, καὶ Βασιλίδα κράζει σε, πεποικιλμένην Ἀχραντε, παρισταμένην Πάναγνε, ἐν τῷ Ναῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Ἐξ ἧς ἡ παράβασις προῆλθεν, ἡ πάλαι τῷ γένει τῶν βροτῶν, ἐκ ταύτης ἡ ἀνόρθωσις, καὶ ἀφθαρσία ἤνθησεν, ἡ Θεοτόκος σήμερον, προσαγομένη ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ.

Σκιρτῶσιν Ἀγγέλων στρατηγίαι, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἡ πληθὺς, καὶ πρὸ προσώπου Πάναγνε, προστρέχουσί σου σήμερον, λαμπαδηφόροι κράζουσαι, τὰ μεγαλεῖά σου ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Κανὼν δεύτερος.

Πανηγυρίσωμεν φιλέορτοι, καὶ συνευφρανθῶμεν τῷ πνεύματι, ἐν τῇ ἀγίᾳ Ἑορτῇ, εὐχούμενοι σήμερον, θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως,

κινο ἔνδυμα), Πάναγνη, βαμμένη ἀπὸ τὰ αἵματά σου, καὶ ἀφοῦ προῆλθε ἀπὸ σένα ὁ Βασιλιάς καὶ Θεός, ἀνέπλασε ὅλο τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων μετὰ τὴν εὐσπλαχνία του.

Ῥοδὴ Γ'. Κανὼνας Πρῶτος

Τοὺς ὕμνολόγους σου, Θεοτόκε, οἱ ὁποῖοι συγκρότησαν πνευματικὸ θίασο (ὀμάδα), ἐσὺ ἡ ζωντανὴ καὶ ἄφθονη πηγὴ, στερέωσέ τους· καὶ κατὰ τὴ σεβαστὴ εἰσόδῳ σου ἀξίωσέ τους, νὰ λάβουν στεφάνια δόξας.

Σήμερα φάνηκε νυφικὰ στολισμένους χαρωπὸς τῆς Παρθένου ὁ ναός καὶ θάλαμος, ποὺ δέχεται τὸν ἔμψυχο νυφικὸ θάλαμο τοῦ Θεοῦ, τὴν καθαρὴ καὶ ἀγνή καὶ λαμπρότερη ἀπὸ ὅλη τὴν κτίση.

Ὁ Δαυῖδ ὡς κορυφαῖος τοῦ χοροῦ σκιρτᾶ καὶ χορεύει σήμερα μαζί μας, καὶ σὲ ὀνομάζει Βασίλισσα στολισμένη, Ἀμόλυνη, ποὺ στέκεσαι, Πάναγνη, στὸν ναὸ μπροστά στο Βασιλεῖα καὶ Θεό.

Ἀπὸ αὐτὴν (ἀπὸ τὴ γυναῖκα), ποὺ προῆλθε παλαιὰ ἡ πτώση στο γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ αὐτὴν βλάστησε ἡ ἐπανόρθωση καὶ ἡ ἀφθαρσία, δηλαδή ἡ Θεοτόκος, ἡ ὁποία σήμερα ὀδηγεῖται στὸν οἶκο τοῦ Θεοῦ.

Σκιρτῶν οἱ στρατηγὸι τῶν Ἀγγέλων καὶ τὸ πλῆθος ὅλων τῶν ἀνθρώπων, καὶ τρέχουν μπροστά ἀπὸ σένα, Πάναγνη, κόρες μετὰ λαμπάδες διακηρύττοντας τὰ μεγαλεῖα σου μέσα στὸν οἶκο τοῦ Θεοῦ.

Κανὼνας Δεύτερος.

Ἄς πανηγυρίσωμε, φιλέορτοι, καὶ ἄς εὐφρανθῶμε μαζί πνευματικὰ μετὰ εὐχαρίστηση, σήμερα ποὺ εἶναι ἀγία ἑορτὴ τῆς Κόρης τοῦ Βασιλεῖα καὶ Μητέρας τοῦ

καὶ Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἰωακείμ εὐφραίνου σήμερον, καὶ ἀγάλλου Ἄννα τῷ πνεύματι, τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ ὑμῶν, τῷ Κυρίῳ προσάγοντες, τριετίζουσας ὡς δάμαλιν, σεμνὴν τὴν Πανάμωμον.

Τὸ τοῦ Θεοῦ κατοικητήριον, ἐν Ναῶ ἀγίῳ προσφέρεται, ἡ Θεοτόκος Μαριάμ, τῇ σαρκὶ τριετίζουσα, καὶ αὐτῆς λαμπαδουχοῦσαι, αἱ παρθένοι προτρέχουσιν.

Ἡ τοῦ Θεοῦ ἀμνάς ἡ ἄσπιλος, ἡ περιστερὰ ἡ ἀμόλυντος, ἡ θεοχώρητος σκηνή, τὸ τῆς δόξης ἀγίασμα, ἐν σκηνώματι ἀγίῳ, κατοικεῖν ἠρετίσατο.

Ἡ τριετίζουσα τῷ σώματι, καὶ πολυετὴς ἐν τῷ πνεύματι, ἡ πλατυτέρα οὐρανῶν, καὶ τῶν ἄνω Δυνάμεων, ὑπερτέρα εὐφημείσθω, ἐν ὧδαῖς ἡ Θεόνημος.

Τῆς Θεοτόκου ἐορτάζοντες, τὴν ἐν τοῖς ἀδύτοις προέλευσιν, λαμπαδουχοῦντες νοητῶς, ἐν φαιδρότητι σήμερον, καὶ ἡμεῖς σὺν ταῖς παρθένοις, τῷ Ναῶ πλησιάσωμεν.

Οἱ Ἱερεῖς Θεοῦ ἐνδύσασθε, τὴν δικαιοσύνην ἐν χάριτι, καὶ ὑπαντήσατε φαιδρῶς, ὡς εἰσόδους παρέχοντες, θυγατρὶ τοῦ Βασιλέως, καὶ Θεοῦ εἰς τὰ Ἅγια.

Δόξα...

Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Υἱὸς αὐτοῦ, καὶ τὸ Πνεῦμα φῶς τὸ Παράκλητον· ὡς γὰρ Ἡλίου ἐξ ἐνός, ἡ Τριάς ἀπαστραπτουσα, θεϊκῶς

Θεοῦ μας.

Ἰωακείμ, νὰ εὐφραίνεσαι σήμερον, καὶ σύ, Ἄννα, νὰ ἀγάλλεσαι πνευματικὰ προσφέροντας στὸν Κύριο ὡς τριετὴ δάμαλη (νεαρὴ ἀγελάδα) αὐτὴν ποὺ γεννήθηκε ἀπὸ σᾶς, τὴ σεμνὴ, τὴν Πάναγνη.

Ἡ κατοικία τοῦ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος Μαρία, προσφέρεται στὸν ἅγιο ναό, σὲ ἡλικία τριῶν ἐτῶν, καὶ προχωροῦν μπροστὰ ἀπ' αὐτὴν οἱ παρθένες κρατῶντας λαμπάδες.

Ἡ Ἀμνάς (τὸ θηλυκὸ πρόβατο) τοῦ Θεοῦ ἡ ἀκηλίδωτη, ἡ περιστερὰ ἡ ἀμόλυντη, ἡ σκηνή ποὺ χωρεσε τὸν Θεό, ὁ ἅγιος τόπος τῆς δόξας του, διάλεξε νὰ κατοικεῖ σὲ ἀγία σκηνή (στὸν ναό).

Ἡ τριετὴς ὡς πρὸς τὸ σῶμα καὶ πολυετὴς ὡς πρὸς τὸ πνεῦμα, ἡ πλατυτέρα ἀπὸ τοὺς οὐρανούς καὶ ἀνωτέρα ἀπὸ τίς ἄνω Δυνάμεις (τοὺς Ἀγγέλους), ἡ Νύμφη τοῦ Θεοῦ ἅς ἐγκωμιάζεται μέ ὕμνους.

Ἐορτάζοντας τὴν εἴσοδον τῆς Θεοτόκου στὰ ἄδυτα (στά Ἅγια τῶν Ἁγίων) κρατῶντας λαμπάδες πνευματικὰ μέ χαρὰ, σήμερον κι ἐμεῖς μαζί μέ τίς παρθένες ἅς πλησιάσουμε στὸν Ναό.

Οἱ ἱερεῖς τοῦ Θεοῦ ντυθῆτε τὴ δικαιοσύνην μέ τὴ χάρη του, καὶ προῦπαντήστε χαρούμενοι, ἀφήνοντας στὴν Κόρη τοῦ Βασιλιᾶ ἐλεύθερη τὴν εἴσοδα στὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Δόξα ...

Φῶς εἶναι ὁ Πατέρας, φῶς καὶ ὁ Υἱὸς του, φῶς καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ὁ Παράκλητος (ὁ Παρηγορητής)· Διότι ἡ Ἅγία Τριάδα λάμποντας θεϊκὰ ὅπως ἀπὸ ἓναν ἥλιο φω-

λαμπαδουχεῖ, καὶ συντηρεῖ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν ...

Σὲ οἱ προφῆται προεκήρυξαν, κιβωτὸν Σεμνῆ ἀγιάσματος, θυμιατήριον χρυσοῦν, καὶ λυχνίαν καὶ τράπεζαν, καὶ ἡμεῖς ὡς θεοχώρητον, σκηνην ἀνυμνοῦμέν σε.

Μικρὰ συναπτή:

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 37-38).

Κάθισμα.

Ἀναβόησον Δαυῖδ, τίς ἡ παροῦσα Ἑορτή, ἣν ἀνύμνησας ποτέ, ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν, ὡς θυγατέρα θεόπαιδα καὶ Παρθένον.

Ἀπενεχθήσονται εἰπών, τῷ Βασιλεῖ μυστικῶς, παρθένοι ὀπισθεν αὐτῆς, καὶ αἱ πλησίον αὐτῆς, καὶ θαυμαστήν ἐργάζου καὶ παγκόσμιον, τὴν ἑορτὴν τοῖς κραυγάζουσιν. Ἡ Θεοτόκος, ἡμῖν ἐπέστη, τῆς σωτηρίας ἡ πρόξενος.

Ωιδὴ Δ'. Κανόνας Πρῶτος.

«Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν, τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Πύλην ἀδιόδευτον ὁ τοῦ Θεοῦ, οἶκος εἰσδεχόμενος σήμερον, ἔπαυσε Νόμου, τὴν λατρείαν καὶ σκιάν· Ὡς ἀληθῶς ἐπέφανε, κράζων τοῖς ἐν γῆ, ἡ ἀλήθεια.

Ἵσος τὸ κατάσκιον ὁ προορῶν, πάλαι Ἀββακούμ προεκήρυξεν, ἔνδον χωρῆσαν, τῶν ἀδύτων τοῦ ναοῦ, τὰς ἀρετὰς ἐξήγησε, καὶ

τίζει καὶ σώζει τίς ψυχές μας.

Καὶ νῦν...

Ἐσένα προανήγγειλαν οἱ Προφῆτες, Σεμνή, ὡς κιβωτό τοῦ ἀγιάσματος, θυμιατήρι χρυσό καὶ λυχνία (κανδήλα) καὶ τράπεζα· Κι ἐμεῖς σέ ἀνυμνοῦμε ὡς σκηνη πού χώρεσες τόν Θεό .

Μικρὴ συναπτή:

(Συλλειτουργικό. Σελ. 37-38).

Κάθισμα

Φώναξε δυνατά, Δαυῖδ, ποιά εἶναι ἡ παροῦσα Ἑορτή (ποῖο εἶναι τὸ νόημά της), γι' αὐτὴν πού ἐξύμνησες κάποτε στό βιβλίο τῶν ψαλμῶν ὡς Θυγατέρα, Κόρη τοῦ Θεοῦ καὶ Παρθένο; Διότι εἶπες· Θά παρουσιασθοῦν στόν βασιλιά κατὰ τρόπο μυστηριώδη παρθένες πίσω ἀπ' αὐτὴν καὶ οἱ φίλες της· Καὶ κάνε τὴ γιορτὴ θαυμαστή καὶ παγκόσμια, γι' αὐτούς πού κραυγάζουν· Ἦλθε σ' ἐμᾶς ἡ Θεοτόκος, ἡ πρόξενος (ἡ αἰτία) τῆς σωτηρίας.

Ωιδὴ Δ'. Κανόνας Πρῶτος.

Τὴν ἀνεξακρίβωτὸ θεία βουλή γιά τὴ σάρκωσὸ σοῦ τοῦ Ὑψίστου ὁ Προφήτης Ἀββακούμ κατανοῶντας τὸν κραύγαζε· Δόξα στή δυνάμη σου, Κύριε.

Ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ δεχόμενος σήμερα ἐντός του τὴν ἀδιάβατὸ πύλο, ἔπαυσε τὴ λατρεία καὶ τὴ σκιά τοῦ Νόμου, φωνάζοντας στους γήινους, ὅτι πράγματι φάνοκε ἡ ἀλήθεια.

Τὸ κατάσκιο (σκιερό) ὄρος, τὸ ὁποῖο προβλέποντας τὸ προανήγγειλε ἀπὸ παλαιὰ ὁ Ἀββακούμ, ἀφοῦ μπήκε μέσα στὰ ἄδυτα (στό ἱερό) τοῦ Ναοῦ, ἀναβλάστῃσε τίς

κατακαλύπτει τὰ πέρατα.

Ἴδωμεν παράδοξα πᾶσα ἢ γῆ, ξένα καὶ ἐξαισία πράγματα, πῶς ἢ Παρθένος, δι' Ἀγγέλου τὴν τροφήν, εἰσδεχομένη σύμβολα, τῆς οἰκονομίας κομίζεται.

Ναὸς καὶ παλάτιον καὶ οὐρανός, ἔμψυχος ὀφθεισα Θεόνυμφε, τοῦ Βασιλέως, ἐν Ναῶ τῶ νομικῶ, ἀφιερῶσαι σήμερον, τούτῳ τηρουμένη πανάχραντε.

Κανὼν δεύτερος.

Προφήτα Ἡσαΐα, προφήτευσον ἡμῖν ἢ Παρθένος τίς ἐστίν, ἢ ἔχουσα γαστρι; Ἡ ἐξ Ἰούδα τῆς ρίζης ἀναφυεῖσα, καὶ γεννηθεῖσα ἐκ Δαυῖδ τοῦ Βασιλέως, σπέρματος ἁγίου καρπὸς εὐκλεής.

Ἐξάρξατε παρθένοι, καὶ ἄσατε ῥδᾶς, ταῖς χερσὶ κατέχουσαι, λαμπάδας τῆς Ἀγνῆς, καὶ Θεοτόκου τὴν πρόοδον εὐφημοῦσαι, νῦν ἀπιούσης ἐν Ναῶ τῶ τοῦ Κυρίου, ἅμα σὺν ἡμῖν ἐορτάζουσαι.

Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, εὐφραίνεσθε νυνί, ἐν Ναῶ προσάγοντες, Κυρίῳ τὴν ἀγνήν, Θεοῦ Μητέρα Χριστοῦ τοῦ παμβασιλέως, γενησομένην, ἐξ ὑμῶν δὲ γεννηθεῖσαν, οἷον τριετίζουσαν δάμαλιν.

Ἁγία τῶν Ἁγίων, ὑπάρχουσα σεμνή, ἐν Ναῶ ἠγάπησας, ἀγίῳ κατοικεῖν, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις, Παρθένε, προσομιλοῦσα, προσεκαρτέρεις παραδόξως οὐρανόθεν, ἄρτον δεχομένη, τροφὴ τῆς

ἀρετῆς καὶ σκεπάζει ὀλοκληρωτικὰ τὰ πέρατα.

Ἄς δοῦμε ὅλη ἢ γῆ (ὅλοι οἱ ἄνθρωποι) παράδοξα καὶ ἀλλόκοτα καὶ ἐξαισία πράγματα· Πῶς δηλαδή ἢ Παρθένος, μέ τό νά δέχεται τὴν τροφήν μέ Ἄγγελο, δέχεται τὰ σύμβολα τῆς θείας οἰκονομίας (τίς θεϊκές ἐνέργειες γιά τή σωτηρία μας).

Φάνηκες ναὸς καὶ παλάτι καὶ οὐρανός ἔμψυχος τοῦ Βασιλέως, Νύμφη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀφιερῶνεσαι σήμερον στόν Ναό τόν νομικό (τόν Μωσαϊκό) συντηρούμενη γιά χάρη ἐκείνου (τοῦ Θεοῦ), Πάναγνη.

Κανόνας Δεύτερος.

Προφήτη Ἡσαΐα, προφήτευσέ μας· Ποιά εἶναι ἢ Παρθένος πού ἐγκυμονεῖ; Εἶναι αὐτή πού φύτρωσε ἀπό τή ρίζα τοῦ Ἰούδα καὶ γεννήθηκε ἀπό τόν Δαβῖδ τόν βασιλιά, ἔνδοξος καρπὸς ἁγίου σπέρματος (ἁγίας γενιᾶς).

Πρωτοστατήστε παρθένες καὶ ψάλετε ὕμνους κροτώντας στά χέρια λαμπάδες καὶ ἐγκωμιάζοντας τὴν εἴσοδο τῆς Ἀγνῆς καὶ Θεοτόκου, πού πορεύεται στόν Ναό τοῦ Κυρίου ἐορτάζοντας μαζί μ' ἐμᾶς.

Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, εὐφραίνεσθε τώρα, καθὼς προσφέρετε στό ναό γιά τόν Κύριο ὡς τριετὴ δάμαλη (νεαρή ἀγελάδα) τὴν Ἀγνή, ἢ ὁποία θά γίνεῖ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι Βασιλιάς τῶν πάντων, καὶ ἢ ὁποία γεννήθηκε ἀπό σᾶς.

Ὑπάρχοντας ἀγιώτερη ἀπό τοὺς ἁγίους, σεμνή, ἀγάπησες νά κατοικεῖς στόν Ναό τόν ἅγιο· Καὶ συναστρεφόμενη μέ τοὺς Ἀγγέλους, Παρθένε, παρέμενες ἐκεῖ καὶ δεχόσουν ἄρτο (τροφή), ἐσύ πού ἀνάθρεψες τὴ ζωὴ (τόν Χριστό).

ζωῆς.

Τεκόντες παρ' ἐλπίδα, τὴν ἄχραντον Ἀγνήν, εὐσεβῶς ὑπέσχοντο, προσάξιν τῷ Θεῷ, καὶ ἐκπληροῦσι παρέχοντες ὡς περ θῦμα, τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ αὐτῶν Ἰωακείμ τε, σήμερον καὶ Ἄννα ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Ἐβλάστησεν ἡ ῥάβδος, ποτὲ τοῦ Ἀαρῶν, προτυποῦσα Ἀχραντε τὸν θεῖον τοκετόν, ὅτι ἀσπόρως συλλήψη, καὶ οὐ φθαρήση, καὶ μετὰ τόκον παρθενεύουσα ὀφθήση, βρέφος γαλουχοῦσα τὸν πάντων Θεόν.

Παρθένοι τῇ Παρθένῳ, Μητέρες τῇ Μητρί, εὐσεβῶς προσδράμετε, τιμῶσαι σὺν ἡμῖν, τὴν γεννηθεῖσαν ὡς ἄμωμον ἱερεῖον, καὶ τὴν τεκοῦσαν ὡς Θεῷ καρποφοροῦσαν, πάντες οὖν φαιδρῶς ἑορτάσωμεν.

Δόξα...

Τριάδα τοῖς προσώποις, Μονάδα τῇ μορφῇ, εὐσεβῶς δοξάζομεν, Θεὸν ἀληθινόν, ὄν ἀνυμνοῦσιν Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, ταξιαρχίαι ὡς τῆς κτίσεως Δεσπότην, ἅπαντες πιστῶς προσκυνοῦντες αἰεί.

Καὶ νῦν ...

Ἰκέτευε ἀπαύστως πανάχραντε Ἀγνή, ὄν σαρκὶ ἐκύησας, Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἐκ πολυτρόπων παγίδων τοῦ διαβόλου, καὶ ἐκ παντοίων πειρασμῶν ἐπερχομένων, πάντας λυτρωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ωιδὴ Ε'. Κανόνας Πρῶτος.

Ἀφοῦ γέννησαν πέρα ἀπὸ κάθε ἐλπίδα τὴν ἀμόλυντη Ἀγνή ὁ Ἰωακείμ καὶ ἡ Ἄννα, ὑποσχέθηκαν μὲ εὐσέβεια, ὅτι θὰ τὴν προσφέρουν στὸν Θεό. Καὶ ἐκπληρώνουν τὴν ὑπόσχεση σήμερα, προσφέροντας ὡς θυσία στὸν οἶκο τοῦ Θεοῦ, αὐτὴν ποὺ γεννήθηκε ἀπ' αὐτούς.

Κάποτε βλάστησε ἡ ῥάβδος τοῦ Ἀαρῶν προτυπώνοντας, Ἀμόλυντη, τὴ θεϊκὴ γέννησή σου. Διότι θὰ συλλάβεις καὶ δέ θὰ φθαρεῖς, καὶ μετὰ τὸν τοκετό θὰ μείνεις Παρθένος ποὺ θηλάζεις ὡς βρέφος τὸν Θεό τῶν πάντων.

Παρθένες, τρέξτε μὲ εὐσέβεια κοντὰ στὴν Παρθένο, μητέρες στὴ Μητέρα, τιμώντας μαζί μας, αὐτὴν ποὺ γεννήθηκε ὡς ἀμόλυντο σφάγιο γιὰ θυσία, καὶ αὐτὴν ποὺ τὴ γέννησε καὶ τὴν προσφέρει ὡς δῶρο στὸν Θεό. Ὅλοι λοιπὸν ἄς γιορτάσουμε χαρούμενα.

Δόξα ...

Τριάδα ὡς πρὸς τὰ πρόσωπα, Μονάδα ὡς πρὸς τὴν οὐσία δοξάζουμε μὲ εὐσέβεια τὸν ἀληθινό Θεό, τὸν ὁποῖο ἀνυμνοῦν τάγματα Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, ὡς Κύριο τῆς κτίσεως, προσκυνώντας τον ὅλοι πάντοτε μὲ πίστη.

Καὶ νῦν...

Ἰκέτευε ἀκατάπαυστα, ἀμόλυντη Ἀγνή, αὐτόν ποὺ γέννησες σωματικά, τὸν Υἱό σου καὶ Θεό, νὰ λυτρωθοῦν ὅλοι οἱ δούλοι σου ἀπὸ τίς πολύπλοκες παγίδες τοῦ διαβόλου καὶ ἀπὸ κάθε εἶδος πειρασμῶν, ποὺ ἔρχονται ἐναντίον μας.

Ωιδὴ Ε'. Κανόνας Πρῶτος.

«Ἐξέστη τὰ σύμπαντα ἐν τῇ σεπτῇ εἰσόδῳ σου· σὺ γὰρ ἀπειρογάμη Παρθένη· ἔνδον εἰσηλθες ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὡσπερ καθαρῶτατος ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε τὴν εἰρήνην βραβεύουσα».

Ἁγίασμα ἔνδοξον, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα, σήμερον ἢ πάναγνος Παρθένος, ἀνατεθεῖσα ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, τῷ παμβασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ, μόνω εἰς ἐνοίκησιν, συντηρεῖται ὡς οἶδεν αὐτός.

Τὸ κάλλος Πανάχραντε, τὸ τῆς ψυχῆς σου βλέπων ποτέ, πίστει Ζαχαρίας ἀνεβόα· Σὺ εἶ τὸ λύτρον, σὺ εἶ ἡ πάντων χαρά, σὺ εἶ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν, δι' ἧς ὁ ἀχώρητος, χωρητὸς μοι ὀφθήσεται.

Ὡ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν, θαυμάτων σου Πανάχραντε! Ξένη σου ἢ γέννησις ὑπάρχει, ξένος ὁ τρόπος ὁ τῆς ἀυξήσεως, ξένα καὶ παράδοξα τὰ σά, πάντα Θεονύμφευτε, καὶ βροτοῖς ἀνερμήνευτα.

Λυχνία πολύφωτος, ὑπάρχουσα Θεόνυμφε, σήμερον ἐξέλαμψας ἐν οἴκῳ, τῷ τοῦ Κυρίου, καὶ καταυγάζεις ἡμᾶς, τοῖς σεπτοῖς χαρίσμασιν ἀγνή, τοῖς τῶν θαυμασίων σου, Θεοτόκε πανύμνητε.

Κανὼν δεῦτερος.

Λαμπροφορήσωμεν οἱ Ὁρθόδοξοι, πάντες συντρέχοντες, καὶ δοξάζοντες, τὴν θεομήτορα, ὅτι Κυρίῳ, σήμερον προσφέρεται, ὡς θῦμα εὐπρόσδεκτον.

Ἐμειναν κατάπληκτα τὰ σύμπαντα κατὰ τὴν σεβάσμια εἰσόδῳ σου· Διότι ἐσύ, Παρθένη, πού δέ γνώρισες γάμο, εἰσηλθες μέσα στοῦ Ναοῦ τοῦ Θεοῦ, ὡς καθαρῶτατος ναός, δίνοντας ὡς βραβεῖο σέ ὄλους, ὅσοι σέ ὑμνοῦν, τὴν εἰρήνην.

Ὡς ἁγιασμένη ἔνδοξη προσφορά καὶ ἱερό ἀφιέρωμα, σήμερα ἢ Πάναγνη Παρθένος, ἀφοῦ ἀφιερῶθηκε στὸν Ναό τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ κατοικήσει μόνος ὁ Βασιλιάς τῶν πάντων καὶ Θεός μας, συντηρεῖται (ἀνατρέφεται), ὅπως γνωρίζει αὐτός.

Βλέποντας ὁ Ζαχαρίας κάποια στιγμή τὴν ὠραιότητα τῆς ψυχῆς σου φώναζε δυνατὰ μέ πίστη· Ἐσύ εἶσαι ἡ λύτρωση· Ἐσύ εἶσαι ἡ χαρά τῶν πάντων· Ἐσύ εἶσαι ἡ ἐπανόρθωσή μας ἀπὸ τὴν πτώση, διὰ τῆς ὁποίας ὁ ἀχώρητος θά φανεῖ ὅτι ὅτι χωράει σ' ἐμένα.

Ὡ στά θαύματά σου, Πάναγνη, πού ξεπερνοῦν τὸ Λογικό! Παράξενη εἶναι ἡ γέννησή σου· Παράξενος ὁ τρόπος πού μεγάλωσες· Παράξενα καὶ παράδοξα εἶναι ὅλα τὰ σχετικά μ' ἐσένα, Νύμφη τοῦ Θεοῦ, καὶ ἀνεξήγητα γιὰ τοὺς ἀνθρώπους.

Ἐπειδὴ εἶσαι λυχνία πολύφωτη, Νύμφη τοῦ Θεοῦ, σήμερα ἔλαμψες στὸν οἶκο τοῦ Κυρίου, καὶ μᾶς φωτίζεις ἄπλετα μέ τὰ σεπτὰ χαρίσματα τῶν θαυμάτων σου, Ἁγνή Θεοτόκε πανύμνητη.

Κανὼνας Δεῦτερος.

Ἄς ντυθοῦμε λαμπρά (γιορτινά) οἱ Ὁρθόδοξοι ὅλοι συντρέχοντας καὶ δοξάζοντας τὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, διότι σήμερα προσφέρεται στὸν Κύριο ὡς θυσία εὐπρόσδεκτη.

Ἀγαλλιάσθωσαν οἱ Προπάτορες, σήμερον
Δέσποινα, καὶ εὐφραινέσθω ἡ τεκοῦσά σε, σὺν τῷ
πατρὶ σου· ὅτι ὁ καρπὸς αὐτῶν, Κυρίῳ προσάγεται.

Τὴν πολυώνυμον καὶ περιδοξον, ἄμωμον
δάμαλιν, ὡς ἐν σαρκὶ κυοφορήσασαν, τὸν θεῖον
μόσχον, πάντες ἀνυμνήσωμεν, πιστῶς
ἐορτάζοντες.

Τὰ τῆς νυμφεύσεως ἀπογράφονται, θεῖα
συμβόλαια, τῆς ὑπὲρ νοῦν κυοφορίας σου, ἀγνή
Παρθένε, σήμερον ἐν Πνεύματι, ἀγίῳ ἐν οἴκῳ
Θεοῦ.

Ἐξανοιγέσθωσαν τὰ προπύλαια, δόξης Θεοῦ
ἡμῶν, καὶ δεχέσθωσαν τὴν ἀπειρογάμον, Θεοῦ
Μητέρα, ὡς περ τριετίζουσας, ἀμίαντον δάμαλιν.

Τὸ πολυτίμητον καὶ κατάσκιον, ὄρος
ὑμνήσωμεν, τὴν ἀειπάρθενον, Θεοῦ Μητέρα
γενομένην· αὐτὴ γὰρ ἐξήστραψε, τὸ φῶς ἐν τοῖς
πέρασιν.

Δόξα...

Τὴν ὑπεράρχιον καὶ αἰδῖον, μίαν θεότητα,
δοξολογοῦντες προσκυνήσωμεν, τρισὶ πρόσωποις,
φύσει ἀδιαίρετον, καὶ δόξῃ ἰσότιμον.

Καὶ νῦν ...

Λιμένα εὐδῖον καὶ ἀπόρθητον, τεῖχος
κεκτῆμεθα, τὴν πρεσβείαν σου ἐν περιστάσεσι,
Θεοκῆτορ, πάντοτε λυτρούμενοι, κινδύνων καὶ
θλίψεων.

Ἰδιὴ ΣΤ'. Κανὼν Πρῶτος

Ἄς ἀγάλλονται σήμερα οἱ πρόγονοί σου, Κυρία, καὶ
ἄς εὐφραίνεται αὐτὴ πού σε γέννησε μαζί μέ τόν πατέ-
ρα σου· Διότι ὁ καρπὸς τους προσφέρεται στόν Κύριο.

Τὴν πολυώνυμη (μέ πολλά ὀνόματα) καὶ δοξασμένη
ἀγνή δάμαλη (νεαρή ἀγελάδα), ἐπειδὴ κράτησε στά
σπλάχνα της σωματικά τό θεϊκό μόσχο (μοσχάρι), ἄς
τὴν ἀνυμνήσουμε ὅλοι ἐορτάζοντας μέ πίστη.

Σήμερα, ἀγνή Παρθένε, μέσα στόν ἅγιο οἶκο τοῦ
Θεοῦ μέ τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος γράφονται (συν-
τάσσονται) τὰ θεϊκά συμβόλαια τῆς νυμφεύσεώς σου,
δηλαδή τῆς ἐγκυμοσύνης σου πού ὑπερβαίνει τόν νοῦ.

Ἄς ἀνοιχθοῦν τὰ προπύλαια τοῦ δοξασμένου ναοῦ
τοῦ Θεοῦ μας, καὶ ἄς δεχθοῦν τὴν ἀνύπανδρη Μητέρα
τοῦ Θεοῦ ὡς τριετὴ ἀγνή δάμαλη (νεαρή ἀγελάδα).

Ἄς ὑμνήσουμε τό πολυτιμημένο καὶ κατάσκιο (σκιε-
ρό) ὄρος, δηλαδή τὴν παντοτεινὴ Παρθένο, πού ἔγινε
Μητέρα τοῦ Θεοῦ· Διότι αὐτὴ ἄστραψε τό φῶς στά πέ-
ρατα.

Δόξα ...

Τὴν ἀνώτερη ἀπὸ κάθε ἀρχή (ἐξουσία), καὶ αἰώνια
μία θεότητα, ἄς τὴν προσκυνήσουμε δοξολογώντας την
σέ τρία πρόσωπα, ἀλλὰ ἀδιαίρετη κατὰ τὴ φύση (οὐσία)
καὶ ἰσότιμη κατὰ τὴ δόξα.

Καὶ νῦν...

Ὡς λιμάνι γαλήνιο καὶ τεῖχος ἀπόρθητο (πού δέν κυ-
ριεύεται) κατέχουμε, Θεογεννήτρια, τὴν πρεσβεία σου
στὶς δύσκολες περιστάσεις, βρίσκοντας πάντοτε λύτρω-
ση ἀπὸ κινδύνους καὶ θλίψεις.

Ἰδιὴ ΣΤ'. Κανὼνας Πρῶτος.

«Τὴν θεϊάν, ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν, τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες».

Ὁ πάντα φέρων τῷ ῥήματι, εὐχῆς τῆς τῶν Δικαίων ἐπήκουσε· διὸ στερῶσεως, λύσας τὴν νόσον ὡς εὐσπλαγχνος, τὴν τῆς χαρᾶς αἰτίαν τούτοις δεδώρηται.

Γνωρίσαι θέλων ὁ Κύριος, τοῖς ἔθνεσιν αὐτοῦ τὸ σωτήριον, τὴν Ἀπειρόγαμον, νῦν ἐξ ἀνθρώπων παρέλαβε, καταλλαγῆς σημεῖον καὶ ἀναπλάσεως.

Ὡς οἶκος οὔσα τῆς χάριτος, ἐν ᾧ οἱ θησαυροὶ ἐναπόκεινται, τῆς ἀπορρήτου Θεοῦ, οἰκονομίας Πανάχραντε, ἐν τῷ Ναῷ μετέσχες τῆς ἀκηράτου τρυφῆς.

Διάδημά σε βασιλείον, δεξάμενος Ναὸς Θεονύμφευτε, κατεφαιδρύνετο, καὶ ὑπεχώρει τοῖς κρείττοσι, τῶν προρηθέντων βλέπων ἐν σοὶ τὴν ἑκβασιν.

Κανὼν δεύτερος.

Ἑορτάσωμεν Πιστοί, ἑορτὴν πνευματικὴν, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς· ὑπάρχει γάρ, ἀγιωτέρα τῶν οὐρανίων Νοῶν.

Ἐν ᾧδαῖς πνευματικαῖς, εὐφημήσωμεν πιστοί, τὴν Μητέρα τοῦ Φωτός, ὅτι σήμερον ἡμῖν, ἐπέφανε, προερχομένη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ.

Τιμώντας τὴ θεϊκὴ αὐτὴ καὶ πολὺ ἔντιμη ἑορτὴ, τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ, ἐμεῖς πού ἔχουμε νοῦ Θεοῦ, ἐλάτε νὰ χειροκροτήσουμε δοξάζοντας τὸν Θεό, πού γεννήθηκε ἀπ’ αὐτήν.

Αὐτὸς πού συγκρατεῖ τὰ πάντα μέ τὸν λόγο του, εἰσάκουσε τὴν προσευχὴ τῶν Δικαίων· Γί’ αὐτὸ ἀφοῦ ἔλυσε (θεράπευσε) τὴ νόσο τῆς στερῶσεως ὡς εὐσπλαγχνος, δῶρισε σ’ αὐτούς τὴν αἰτία τῆς χαρᾶς.

Θέλοντας ὁ Κύριος νὰ κάνει γνωστὴ τὴ σωτηρία του στὰ ἔθνη, παρέλαβε τώρα ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, αὐτὴν πού δὲν εἶχε πείρα γάμου, ὡς σημεῖο (σύμβολο) συμφιλιώσεως μαζί του καὶ ἀναδημιουργίας.

Ἐπειδὴ εἶσαι οἶκος τῆς Χάρης, μέσα στὸν ὁποῖο εἶναι τοποθετημένοι οἱ θησαυροὶ τῆς ἀνέκφραστης οἰκονομίας (φροντίδας) τοῦ Θεοῦ, Πάναγνη, μέσα στό ναὸ ἔγινες συμμετοχὸς τῆς καθαρῆς (ἀγνῆς) ἀπολαύσεως.

Ἀφοῦ σέ δέχθηκε ὡς στέμμα βασιλικὸ ὁ ναὸς, Νύμφη τοῦ Θεοῦ, γέμισε ἀπὸ φαιδρότητα (χαρὰ) καὶ παραχωροῦσε τόπο γιὰ τὰ ἀνώτερα, διότι ἔβλεπε σ’ ἐσένα τὴν ἑκβαση (τὴν ἐκπλήρωση) αὐτῶν πού εἶχαν προφητευθεῖ.

Κανόνας Δεύτερος.

Ἄς γιορτάσουμε, πιστοί, ἑορτὴ πνευματικὴ, ἀνυμνώντας εὐσεβῶς τὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ· Διότι εἶναι ἀγιώτερη ἀπὸ τὰ οὐράνια πνεύματα.

Μέ ὕμνους πνευματικὸς ἄς ὑμνήσουμε, πιστοί, τὴν Μητέρα τοῦ Φωτός, διότι σήμερα παρουσιάσθηκε σ’ ἐμᾶς μπαίνοντας στὸν ναὸ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, καὶ ἀγνή περιστερά,
προσηνέχθη κατοικεῖν, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ἡ
ἄμωμος, προορισθεῖσα γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Ἐν Ναῶ τῷ νομικῷ, τὰς εἰσόδους ἐκτελεῖ, ὁ
ναὸς ὁ τοῦ Θεοῦ, ἡ οὐράνιος σκηνή, ἐξ ἧς ἡμῖν, τοῖς
ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς ἐξέλαμψεν.

Νηπιάζουσα σαρκί, καὶ τελεία τῇ ψυχῇ, ἡ ἁγία
κιβωτός, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, εἰσέρχεται
κατατροφῆσαι τῆς θείας χάριτος.

Ἐκ παντοίων πειρασμῶν, καὶ κινδύνων
ψυχικῶν, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, τοὺς προστρέχοντας
εἰς σέ, πανύμνητε ταῖς σαῖς πρεσβείαις, Μήτηρ
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δοξα...

Ὁ Πατήρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές,
τρισυπόστατε Μονάς, καὶ ἀχώριστε Τριάς, ἐλέησον
τοὺς προσκυνοῦντας, τὸ θεῖον κράτος σου.

Καὶ νῦν ...

Ἐν γαστρὶ σου χωρητός, ὁ ἀχώρητος παντί,
Θεομήτορ γεγονώς, προελήλυθεν ἐκ σοῦ,
πανάχραντε, διπλοῦς τῇ φύσει, Θεὸς καὶ
ἄνθρωπος.

Μικρά Συναπτή:

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 38).

Κοντάκιο.

Ὁ καθαρῶτατος ναὸς τοῦ Σωτήρος, ἡ
πολυτίμητος παστὰς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερόν
θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον
εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν

Ἡ ἀκηλίδωτη ἀμνάς (προβατίνα), καὶ ἀγνή περιστε-
ρά προσφέρθηκε νά κατοικεῖ στόν οἶκο τοῦ Θεοῦ, ἡ
Ἀμόλυνη, πού προορίσθηκε νά γίνει Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Στόν ναὸ τοῦ Νόμου (τοῦ Μωυσῆ) κάνει τὴν εἰσόδὸ
τοῦ ὁ ναὸς τοῦ Θεοῦ, ἡ οὐράνια σκηνή, ἀπὸ τὴν ὁποία, σ'
ἐμᾶς πού βρισκόμασταν στό σκοτάδι, ἔλαμψε τό φῶς.

Σέ νηπιακὴ ἡλικία κατὰ τό σῶμα καὶ τέλεια κατὰ
τὴν ψυχὴ, ἡ ἁγία κιβωτός (ἡ Παναγία) εἰσέρχεται στόν
οἶκο τοῦ Θεοῦ, γιά νά ἀπολαύσῃ τὴ Θεία Χάρη.

Ἀπὸ κάθε εἶδους πειρασμούς καὶ κινδύνους ψυχικούς
ἐλευθέρωσε ἐμᾶς, πού καταφεύγουμε σ' ἐσένα, Πανύ-
μνητη, μέ τίς δικές σου πρεσβείες, Μητέρα τοῦ Χριστοῦ,
τοῦ Θεοῦ.

Δόξα ....

Ὁ Πατέρας καὶ ὁ Υἱός καὶ τό Πνεῦμα τῆς ἀλήθειας,
Μονάδα τριπρόσωπη καὶ Τριάδα ἀχώριστη, ἐλέησε
αὐτούς πού προσκυνοῦν τὴ θεϊκὴ σου ἐξουσία.

Καὶ νῦν...

Ἄφοῦ ἔγινε χωρητός (χώρεσε) στὴν κοιλία σου ὁ
ἀχώρητος (πού δέ χωρεῖ) στό σύμπαν, προῆλθε ἀπὸ σέ-
να, Πάναγνη, διπλὸς ὡς πρὸς τὴ φύση, Θεὸς καὶ
ἄνθρωπος.

Μικρὴ Συναπτή:

(Συλλειτουργικό. Σελ. 38).

Κοντάκιο.

Ὁ καθαρῶτατος ναὸς τοῦ Σωτήρα, ἡ πολυτιμημένη
παστάδα (νυφικός θάλαμος) καὶ Παρθένος, ὁ ἱερός θη-
σαυρός τῆς δόξας τοῦ Θεοῦ, σήμερα εἰσάγεται στόν οἶκο
τοῦ Κυρίου εἰσάγοντας μαζί της τὴ χάρη τοῦ θεϊκοῦ

συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνευματι Θείῳ ἦν ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀπορρήτων τοῦ Θεοῦ καὶ θείων μυστηρίων, ὁρῶν ἐν τῇ Παρθένῳ, τὴν χάριν δηλουμένην, καὶ πληρουμένην ἐμφανῶς, χαίρω, καὶ τὸν τρόπον ἐννοεῖν ἀμηχανῶ τὸν ξένον καὶ ἀπόρητον, πῶς ἐκλελεγμένη ἢ ἄχραντος, μόνη ἀνεδείχθη ὑπὲρ ἅπασαν τὴν κτίσιν, τὴν ὄρατὴν καὶ τὴν νοουμένην. Διό, ἀνευφημεῖν βουλόμενος ταύτην, καταπλήττομαι σφοδρῶς νοῦν τε καὶ λόγον, ὅμως δὲ τολμῶν, κηρύττω καὶ μεγαλύνω· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἐν τῷ Ναῷ Εἰσόδου τῆς Θεομήτορος.

Στίχοι. Ἐνδον τρέφει σε Γαβριήλ ναοῦ, Κόρη,
Ἦξει δὲ μικρὸν καὶ τὸ Χαῖρέ σοι λέξων.

Βῆ ἱερὸν Μαρίη τέμενος παρὰ εἰκάδι πρώτη.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι:

Τῶν Χριστουγέννων Πεζαί:
(Συλλειτουργικόν. Σελ. 60-62).

Ὡδὴ Ζ'. Κανὼν Πρῶτος.

«Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,

(Ἁγίου) Πνεύματος· Αὐτὴν ἀνυμνοῦν οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ· Αὕτη εἶναι σκηνὴ (κατοικία) ἐπουράνια.

Οἶκος.

Βλέποντας νὰ φανερώνεται ἡ χάρις τῶν ἀνέκφραστον καὶ ἱερῶν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ στὴν Παρθένο, καὶ νὰ ἐκπληρώνεται ὀλοφάνερα, χαίρομαι, καὶ ἀδυνατῶ νὰ ἐννοήσω τὸν τρόπο (μὲ τὸν ὁποῖο ἔγιναν), τὸν παράξενο καὶ ἀνέκφραστο· Πῶς δηλαδὴ ἡ ἀγνή, ἀφοῦ ἐκλέχθηκε, ἀναδείχθηκε μόνη ἀνώτερη ἀπὸ ὀλόκληρη τὴν κτίση τὴν ὄρατὴ καὶ τὴ νοητὴ (ύλικὴ καὶ πνευματικὴ). Γ' αὐτὸ θέλοντας νὰ τὴν ἐγκωμιάσω μένω κατάπληκτος ὑπερβολικὰ καὶ στό νοῦ καὶ στό Λόγο. Δείχνοντας ὅμως τόλμη τὴν κηρύττω καὶ τὴν ἐξυμνῶ· Αὕτη εἶναι σκηνὴ ἐπουράνια.

Συναξάριο.

Κατὰ τὴν εἰκοστὴ πρώτη αὐτοῦ τοῦ μήνα τελεῖται ἡ ἀνάμνηση τῆς εἰσόδου τῆς Μητέρας τοῦ Θεοῦ στὸν Ναό.

Στίχ. Μέσα στὸν Ναό σέ τρέφει ὁ Γαβριήλ, Κόρη·

Καὶ μετὰ ἀπὸ λίγο θεὸς ἔλθει νὰ σοῦ πεῖ καὶ τό Χαῖρε.

Μπήκε ἡ Μαρία στὸν ἱερό Ναό κατὰ τὴν εἰκοστὴ πρώτη (ἡμέρα).

Μέ τις πρεσβεῖες τῆς Θεοτόκου, Θεέ μας, ἐλέησέ μας.
Ἀμήν.

Καταβασίες:

Τῶν Χριστουγέννων Πεζές:
(Συλλειτουργικό. Σελ. 60-62).

ᾠδὴ Ζ'. Κανόνας Πρῶτος.

Δέν λάτρευσαν τὴν κτίση οἱ θεόφρονες (οἱ σκεπτόμε-

παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ».

Ἴδου σήμερον, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασιν, ἔαρ, εὐφρόσυνον, καταφαιδρῦνον ἡμῶν, ψυχὴν καὶ διάνοιαν, καὶ νοῦν τῇ χάριτι, ἢ πανήγυρις, τῆς Θεοτόκου σήμερον, μυστικῶς εὐωχηθῶμεν.

Δορυφορεῖτῶσαν, σήμερον τὰ σύμπαντα, τῇ Βασιλίδι Μητρί, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν ἢ πληθῦς, καὶ βοάτῶσαν, ἐν τῷ Ναῶ εἰσάγεται, ἢ χαρὰ καὶ ἡ λύτρωσις.

Ὁ τοῦ γράμματος, παρέδραμεν ἐξέλιπε, νόμος καθάπερ σκιά, καὶ αἱ τῆς χάριτος, ἀκτῖνες ἐπέλαμψαν, ἐν τῷ Ναῶ τοῦ Θεοῦ, εἰσαχθείσης σου, Παρθενομήτορ Ἄχραντε, εἰσαεὶ εὐλογημένη.

Ὑποτέτακται, τῷ τόκῳ σου Πανάχραντε, ὡς Ποιητῇ καὶ Θεῷ, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ τὰ καταχθόνια, καὶ πᾶσα γλῶσσα βροτῶν, ὅτι Κύριος, ὁμολογεῖ ἐπέφανεν, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν δεῦτερος.

Χορεύσωμεν φιλέορτοι σήμερον, ὑμνήσωμεν τὴν ἄχραντον Δέσποιναν, Ἰωακείμ καὶ Ἄνναν, ἐπαξίως γεραίροντες.

Προφήτευσον ὁ λέγων ἐν Πνεύματι· Ἀχθήσονται παρθένοι ὀπίσω σου, ἀπενεχθήσονται σοι, εἰς Ναὸν τῇ Βασιλίδι Μητρί.

νοι θεάρεστα), ἀλλὰ τὸν Κτίστη· Ἀφοῦ ὅμως καταπάτησαν μέ ἀνδρεία τὴν ἀπειλή τῆς φωτιᾶς, μέ χαρὰ ἔψαλλον· Ὑπερύμνητε, ὁ Κύριος τῶν Πατέρων καὶ Θεός, εἶσαι δοξασμένος.

Νά, σήμερα ἔλαμψε στά πέρατα ἄνοιξη χαρμόσυνη, ἢ πανήγυρη τῆς Θεοτόκου, χαροποὶ στήν ψυχὴ καὶ τῇ διάνοια καὶ τό νοῦ μέ τῇ χάρι· Ἄς συμμετάσχουμε μυστικά (πνευματικά) στήν εὐχία (στό συμπόσιο).

Ἄς περαιοιχίζουν τιμητικά σήμερα τὴν Βασίλισσα Μητέρα τὰ σύμπαντα, δηλαδή ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, τὰ τάγματα τῶν Ἀγγέλων καὶ τὰ πλήθη τῶν ἀνθρώπων, καὶ ἄς φωνάζουν δυνατά· Εἰσάγεται στό Ναό ἢ χαρὰ καὶ ἡ λύτρωση.

Ὁ Νόμος τοῦ γράμματος πέρασε, ἐξαφανίσθηκε ὡς σκιά, καὶ ἔλαμψαν οἱ ἀκτῖνες τῆς χάριτος ἐπάνω στό ναό τοῦ Θεοῦ, ὅταν μπῆκες ἐσύ, Παρθένε Μητέρα Ἀγνή, εὐλογημένη γιὰ πάντα.

Εἶναι ὑποταγμένα στό τέκνο σου, Πάναγνη, ὡς Δημιουργό καὶ Θεό, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, καὶ ὅσα εἶναι κάτω ἀπό τῇ γῆ, καὶ κάθε γλῶσσα ἀνθρώπων ὁμολογεῖ, ὅτι φάνηκε ὁ Κύριος, ὁ Σωτήρας τῶν ψυχῶν μας.

Κανὼνας Δεύτερος.

Ἄς χορέψουμε, φιλέορτοι (φίλοι τῶν ἐορτῶν), σήμερα· Ἄς ὑμνήσουμε τὴν ἀμόλυνη Δέσποινα (Κυρία) τιμώντας ἐπάξια τὸν Ἰωακείμ καὶ τὴν Ἄννα.

Προφήτευσε, (Δαυῖδ), ἐσύ πού φωτισμένος ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα λές· Θά ὀδηγηθοῦν κόρες πίσω ἀπό σένα, θά ὀδηγηθοῦν στό Ναό μαζί μ' ἐσένα, τῇ Βασίλισσα Μητέρα.

Ἀγγέλων τὰ τάγματα, ἠὺφραίνοντο Δικαίων
τὰ πνεύματα, ὅτε Θεοῦ ἡ Μήτηρ εἰς τὰ Ἅγια
προσήγετο.

Καὶ σώματι καὶ πνεύματι ἔχαιρε, σχολάζουσα
Μαρία ἡ ἄμωμος, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, ὥσπερ
σκεῦος Ἱερῶτατον.

Λαμβάνουσα τροφήν τὴν οὐράνιον, προέκοπτε
σοφία καὶ χάριτι, ἡ γενομένη Μήτηρ, κατὰ σάρκα
τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Εἰσέφερον Ναοῦ εἰς ἐνδότατον, οἱ σώφρονες
Πατέρες σου Ἄχραντε, ἀνατραφῆναι ξένως, εἰς
κατοίκησιν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα...

Δοξάσωμεν Τριάδα ἀχώριστον, ὑμνήσωμεν
τὴν μίαν Θεότητα, σὺν τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον, καὶ τὸ
Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Καὶ νῦν ...

Ἰκέτευε ὄν ἔτεκες Κύριον, ὡς εὐσπλαγχνον τῇ
φύσει ὑπάρχοντα, Θεογεννήτορ σῶσαι, τὰς ψυχὰς
τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ωιδὴ Η'. Κανὼν Πρῶτος.

«Ἄκουε Κόρη Παρθένε ἀγνή, εἰπάτω δὴ ὁ
Γαβριήλ, βουλήν Ὑψίστου, ἀρχαίαν ἀληθινήν,
γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν, ἐτοιμῆ Θεοῦ· διὰ σοῦ γὰρ ὁ
ἀχώρητος, βροτοῖς συναναστρέφεται· διὸ καὶ
χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
Κύριον».

Ἀγάλλονταν τὰ τάγματα τῶν Ἀγγέλων,
εὐφραίνονταν τὰ πνεύματα τῶν Δικαίων, ὅταν ἡ Μητέ-
ρα τοῦ Θεοῦ προσφερόταν στὰ Ἅγια (στό Ναό).

Καὶ σωματικά καὶ πνευματικά χαιρόταν ἡ ἀμόλυνη
Μαρία, παραμένοντας στὸν Ναό τοῦ Κυρίου, ὡς σκεῦος
ἱερῶτατο.

Λαμβάνοντας τὴν οὐράνια τροφή προόδευε στή σο-
φία καὶ στή χάρη, αὐτὴ πού ἔγινε σωματικά Μητέρα
τοῦ Σωτήρα Χριστοῦ.

Σέ ἔφεραν μέσα στό πιό ἐσωτερικό μέρος τοῦ Ναοῦ οἱ
συνετοὶ γονεῖς σου, Ἀμόλυνη, νά ἀνατραφεῖς κατὰ
τρόπο παράξενο, γιὰ νά γίνης κατοικία τοῦ Χριστοῦ, τοῦ
Θεοῦ.

Δόξα ...

Ἄς δοξάσουμε Τριάδα ἀχώριστη, ἄς ὑμνήσουμε τὴ
μία Θεότητα, μαζί μέ τὸν Πατέρα, τὸν Λόγο (τοῦ Πα-
τρός) καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιο.

Καὶ νῦν...

Ἰκέτευε, Θεογεννήτρια, τὸν Κύριο πού γέννησες, ὁ
ὁποῖος εἶναι εὐσπλαχνος ἀπὸ τὴ φύση του, νά σώσει τίς
ψυχές αὐτῶν πού σε ἀνυμνοῦν.

Ωιδὴ Η'. Κανὼνας Πρῶτος.

Ἄκουε, Κόρη Παρθένε Ἀγνή, ἄς ἀνακορύξει λοιπὸν ὁ
Γαβριήλ τὴν ἀπόφασσ τοῦ Ὑψίστου, τὴν ἀρχαία καὶ
ἀξιόπιστο· Γίνε ἔτοιμο γιὰ τὴν ὑποδοχὴ τοῦ Θεοῦ· Διότι
μέ τὴ δική σου μεσολάβησ οὗ ἀχώρητος (στό σύμπαν)
συναναστρέφεται μέ τοὺς ἀνθρώπους· Γι' αὐτὸ καὶ χαί-
ροντας φωνάζω δυνατὰ· Δοξολογεῖτε ὅλα τὰ ἔργα τοῦ
Κυρίου τὸν Κύριο.

Ἄχραντον ναὸν ἐν οἴκῳ Θεοῦ, προσάγουσα Ἄννα ποτέ, Βοῶσα ἔφη, ἐν πίστει τῷ Ἱερεῖ, Γονήν τὴν ὑπὸ Θεοῦ, δοθεῖσαν κάμοι, Δεδεγμένος νῦν εἰσάγαγε, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κτίστου σου, καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῷ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἐφησεν ἰδὼν τῇ Ἄννῃ ποτέ, ἐν πνεύματι ὁ Ζαχαρίας· Ζωῆς Μητέρα, εἰσάγεις ἀληθινήν. Ἦν περ τηλαυγῶς οἱ Προφῆται Θεοῦ, Θεοτόκον προεκήρυξαν, καὶ πῶς Ναός χωρήσει αὐτήν; διὸ θαυμάζων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοῦ κατέστην ἐγώ, ἀντέφησεν Ἄννα αὐτῷ· Καλοῦσα τοῦτον ἐν πίστει καὶ προσευχῇ, Λαβεῖν τῆς ἐμῆς ὠδίνος καρπὸν· Μετὰ τόκον δὲ τὸ κῆμα, προσάγειν τῷ παρέχοντι· διὸ σκιρτῶσα βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νόμιμον ὄντως τὸ ἔργον ἐστίν, ὁ Ἱερεὺς ἔφη αὐτῇ· Ξένον δὲ πάντη, τὸ πρᾶγμα κατανοῶ. Ὁρῶν τὴν προσαγομένην ἐν οἴκῳ Θεοῦ, παραδόξως ὑπερβαίνουσιν, τὰ Ἅγια τῇ χάριτι· διὸ καὶ χαίρων βοῶ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥώννυμαι ἔφη ἡ Ἄννα αὐτῷ, μανθάνουσα ἄπερ λαλεῖς. Συνεῖς γὰρ ταῦτα τῷ Πνεύματι τοῦ

Ἡ Ἄννα φέρνοντας κάποτε ἀμόλυντο ναὸν στὸν οἶκο τοῦ Θεοῦ, φώναζε δυνατὰ μέ πίστη στὸν ἱερέα· Τὴν Κόρη πού δόθηκε καὶ σ' ἐμένα ἀπὸ τὸν Θεό , δέξου τὴν τώρα καὶ βάλε τὴν μέσα στό Ναό τοῦ Κτίστου σου, καὶ χαίροντας ψάλλε σ' αὐτόν· Δοξολογεῖτε ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου τὸν Κύριο.

Ὁ Ζαχαρίας, φωτιζόμενος κάποτε ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, εἶπε στὴν Ἄννα, μόλις τὴν εἶδε· Φέρνεις μέσα (στό ναό) ἀληθινὴ Μητέρα τῆς ζωῆς, τὴν ὁποία σαφέστατα οἱ Προφῆτες τοῦ Θεοῦ τὴν προανακήρυξαν Θεοτόκο· Καὶ πῶς θὰ τὴ χωρέσει αὐτὴν ὁ Ναός; Γι' αὐτὸ φωνάζω δυνατὰ μέ θαυμασμό· Δοξολογεῖτε ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου τὸν Κύριο.

Ἀνταπάντησε σ' αὐτόν (στὸν Ζαχαρία) ἡ Ἄννα· Ἰκέτευσα ἐγώ τὸν Θεό παρακαλώντας τον μέ πίστη καὶ προσευχή, νά λάβω καρπὸ τῶν δικῶν μου πόνων (τοῦ τοκετοῦ)· Καὶ μετὰ τὴ γέννηση νά προσφέρω αὐτὸ πού γεννήθηκε, σ' αὐτόν πού μοῦ τό ἔδωσε· Γι' αὐτὸ σκιρτῶντας φωνάζω δυνατὰ· Δοξολογεῖτε ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου τὸν Κύριο.

Εἶναι πραγματικά τὸ ἔργο (αὐτὸ) σύμφωνο μέ τὸ Νόμο, εἶπε σ' αὐτὴν ὁ ἱερεὺς· Ὅμως μοῦ φαίνεται ἐντελῶς παράξενη ἡ πράξη (αὐτὴ) βλέποντας, ὅτι αὐτὴ πού προσφέρεται στὸν οἶκο τοῦ Θεοῦ, εἶναι ἀνώτερη ἀπὸ τὰ Ἅγια (τό Ναό) ὡς πρὸς τὴ χάρη· Γι' αὐτὸ καὶ μέ χαρὰ φωνάζω δυνατὰ· Δοξολογεῖτε ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου τὸν Κύριο.

Παίρνω δύναμη, εἶπε ἡ Ἄννα, καθὼς μαθαίνω αὐτὰ πού λές· Διότι, ἀφοῦ πληροφορήθηκες γι' αὐτὰ ἀπὸ τὸ

Θεοῦ. Τρανῶς τὰ τῆς Παρθένου ἐκήρυξας.
Υποδέχου οὖν τὴν ἄχραντον, ἐν τῷ Ναῷ τοῦ
Κτίστου σου, καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῷ. Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωσφόρος ἡμῖν ἀνήψε λαμπάς, ἐβόησεν ὁ
Ἰερεύς. Χαρὰν μεγίστην ἐκλάμπουσιν ἐν Ναῷ.
Ψυχὰι Προφητῶν συνευφραινέσθωσαν. Ὡς
παράδοξα θεώμεναι, τελούμενα ἐν οἴκῳ Θεοῦ, καὶ
ἐκβοάτωσαν νῦν. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα
Κυρίου τὸν Κύριον.

Κανὼν δεύτερος.

Εὐφραίνεται σήμερον, φαιδρῶς Ἰωακείμ, καὶ
Ἄννα ἡ ἄμεμπτος, Κυρίῳ τῷ Θεῷ, προσφέρει
θυσίαν τὴν δοθεῖσαν αὐτῇ, ἐξ ἐπαγγελίας, ἁγίαν
θυγατέρα.

Καυχῶνται οἱ Ἅγιοι, Δαυῖδ καὶ Ἰεσσαί· Ἰούδας
σεμνύνεται· ἐκ ρίζης γὰρ αὐτῶν, ἐβλάστησε γόνος,
ἡ Παρθένος ἁγνή, ἐξ ἧς ἐγεννήθη, Θεὸς ὁ πρὸ
αἰῶνων.

Μαρία ἡ ἄχραντος, καὶ ἔμψυχος σκηνή,
προσφέρεται σήμερον, ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ
δέχεται ταύτην, Ζαχαρίας χερσίν, ὡς ἡγιασμένον,
κειμήλιον Κυρίου.

Ὡς πύλην σωτήριον, καὶ ὄρος νοητόν, ὡς
κλίμακα ἔμψυχον, τιμήσωμεν πιστοί, τὴν ὄντως
Παρθένον, καὶ Μητέρα Θεοῦ, τὴν εὐλογηθεῖσαν,
χερσὶ τῶν Ἰερέων.

Προφηταί, Απόστολοι, καὶ Μάρτυρες Χριστοῦ,

Πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, κήρυξες κατὰ μεγαλειώδη τρόπον τὰ
σχετικὰ μέ τὴν Παρθένον· Ὑποδέξου λοιπὸν τὴν
ἀμόλυντη μέσα στόν ναὸ τοῦ Κτίστου σου, καὶ χαίρο-
ντας ψάλλε σ' αὐτόν· Δοξολογεῖτε ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Κυ-
ρίου τὸν Κύριον.

Φωτεινὴ λαμπάδα ἀναψε σ' ἐμᾶς, φώναξε δυνατὰ ὁ
ιερέας, πού ἀκτινοβολεῖ μέσα στοῦ Ναοῦ χαρὰ πολὺ με-
γάλη· Οἱ ψυχές τῶν Προφητῶν ἅς εὐφραίνονται μαζί
μας, γιατί βλέπουν νὰ γίνονται παράδοξα γεγονότα μέ-
σα στόν οἶκο τοῦ Θεοῦ, καὶ ἅς φωνάζουν τώρα·
Δοξολογεῖτε ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου τὸν Κύριον.

Κανόνας Δεύτερος.

Εὐφραίνεται χαρούμενος ὁ Ἰωακείμ, καὶ ἡ ἄμεμπτη
Ἄννα προσφέρει στόν Κύριον στόν Θεό ὡς θυσία τὴν
ἁγία θυγατέρα της, πού τῆς δόθηκε ἔπειτα ἀπὸ
ὑπόσχεση.

Καυχῶνται οἱ ἅγιοι Δαυῖδ καὶ Ἰεσσαί· Ὁ Ἰούδας κα-
μαρῶνει· Διότι ἀπὸ τῆ ρίζα τους βλάστησε γέννημα ἡ
ἁγνή Παρθένος, ἀπὸ τὴν ὁποία γεννήθηκε ὁ Θεὸς ὁ
προαιώνιος.

Ἡ Μαρία, ἡ καθαρὴ καὶ ἔμψυχη σκηνή, προσφέρεται
σήμερα στόν οἶκο τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν δέχεται στά χέρια
τοῦ ὁ Ζαχαρίας ὡς ἡγιασμένο κειμήλιο τοῦ Κυρίου.

Ὡς πύλη πού φέρνει τὴ σωτηρία, καὶ ὡς ὄρος πνευ-
ματικό, ὡς ἔμψυχη σκάλα ἅς τιμήσουμε, πιστοί, τὴν
ἀληθινὴ Παρθένον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, πού
εὐλογήθηκε ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἱερέων.

Προφῆτες, Απόστολοι καὶ Μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ,

Ἀγγέλων τὰ τάγματα, καὶ πάντες γηγενεῖς,
τιμήσωμεν ὕμνοις, τὴν Παρθένον ἀγνήν, ὡς
εὐλογημένην, Μητέρα τοῦ Ὑψίστου.

Ναῶ σε προσέφερον, πανάχραντε Ἀγνή, οἱ
θείως τεκόντες σε, ὡς θῦμα καθαρὸν, καὶ ξένως
αὐλίζη, ἐν ἀδύτοις Θεοῦ, προετοιμασθῆναι, εἰς
κατοικίαν Λόγου.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
τὸν Κύριον.

Ὑμνεῖσθω τρισάγιος, Πατήρ καὶ ὁ Υἱός, καὶ
Πνεῦμα, τὸ Ἅγιον, ἀμέριστος Μονάς, ἢ μία θεότης,
ἢ κρατοῦσα δρακί, τὴν σύμπασαν κτίσιν, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν ...

Ὁ ἀναρχος ἀρχεται, ὁ Λόγος ἐν σαρκί, τεχθεῖς
ὡς ἠυδόκησε, Θεός τε καὶ βροτός, ἐκ Κόρης
Παρθένου, ἀναπλάττων ἡμᾶς, τοὺς πρὶν
πεπτωκότας, δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 39-40).

(Ἀντί αὐτῆς ψάλλετα ἢ Θ'. ῶδή).

Ωιδὴ Θ'. Κανὼν Πρῶτος.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Πανάγνου, ὀρῶντες
ἐξεπλήττοντο πῶς ἢ Παρθένος εἰσηλθεν, εἰς τὰ
Ἅγια τῶν Ἁγίων.

«Ὡς ἐμψύχω Θεοῦ κιβωτῶ, ψαυέτω μηδαμῶς
χεῖρ ἀμυήτων, χεῖλη δὲ πιστῶν, τῇ Θεοτόκῳ
ἀσιγήτως, φωνὴν τοῦ Ἀγγέλου ἀναμέλποντα, ἐν
ἀγαλλιάσει βοάτω· Ὦντως ἀνωτέρα πάντων,

τάγματα Ἀγγέλων καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς γῆς, ἅς
τιμήσουμε μὲ ὕμνους τὴν ἀγνή Παρθένο, ὡς
εὐλογημένη Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Στό ναό σέ πρόσφεραν, Πάναγνη, αὐτοὶ πού σέ γέν-
νησαν μὲ θεία δύναμη, ὡς καθαρὴ θυσία, καὶ παραδό-
ξως διαμένεις στὰ ἄδυτα (στά ἄβατα, στό ἱερό τοῦ ναοῦ)
τοῦ Θεοῦ, γιὰ νὰ προετοιμασθεῖς ὡς κατοικία τοῦ Λόγου
τοῦ Θεοῦ.

Δοξολογοῦμε Πατέρα, Υἱόν καὶ Ἅγιο Πνεῦμα τὸν Κύ-
ριο.

Ἄς ὕμνεῖται ὁ τρισάγιος (τρεῖς φορές ἅγιος) Πατέρας
καὶ ὁ Υἱός καὶ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ἢ ἀδιαίρετη Μονάδα, ἢ
μία Θεότητα πού κρατᾶ στήν παλάμη ὀλόκληρη τὴν
κτίση σέ ὅλους τοὺς αἰῶνες.

Καὶ νῦν...

Ὁ ἀναρχος λαμβάνει ἀρχή, ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, γεν-
νήθηκε μὲ σάρκα ὡς Θεός καὶ ἄνθρωπος, καθὼς κατα-
δέχθηκε, ἀπὸ Παρθένο Κόρη, γιὰ νὰ ἀναπλάσει ἀπὸ
ὑπέρτατη εὐσπλαγχνία ἐμᾶς, πού εἴχαμε πέσει πρὶν.

Τιμιωτέρα. (Συλλειτουργικό. Σελ. 39-40).

Ἀντί αὐτῆς ψάλλετα ἢ Θ'. ῶδή).

Ωιδὴ Θ'. Κανὼνας Πρῶτος.

Οἱ Ἄγγελοι βλέποντας τὴν εἴσοδο τῆς Πάναγνος
ἔμεναν ἐκπλοκτοὶ, πῶς ἢ Παρθένος εἰσηλθε στὰ Ἅγια
τῶν Ἁγίων (στό ἱερό).

Τῇ Θεοτόκῳ, ὡς ἐμψυχο κιβωτό τοῦ Θεοῦ, ἅς μὴν τὴν
ἀγγίζει καθόλου χεῖρι ἀνθρώπων, πού εἶναι ἀμύτοιοι
(ἀγνοοῦν τὰ μυστήρια). Τὰ χεῖλο ὅμως τῶν πιστῶν
ἀναπέμποντας ἀκατάπαυστα στὴ Θεοτόκῳ τὴ φωνὴ τοῦ

ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή».

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Πανάγνου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς μετὰ δόξης εἰσηλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Ὡς ὑπέρολαμπρον Θεοτόκε ἀγνή, Ψυχῆς καθαρὸν ἔχουσα κάλλος· Χάριτος Θεοῦ δ' ἐμπιπλαμένη οὐρανόθεν· Φωτὶ αἰδίῳ καταυγάζεις αἰεὶ, τοὺς ἐν εὐφροσύνῃ βοῶντας· Ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου, ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο, πῶς παραδόξως εἰσηλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Ὑπερίπταται Θεοτόκε ἀγνή τὸ θαῦμά σου τὴν δύναμιν τῶν λόγων· Σῶμα γὰρ ἐν σοὶ κατανοῶ ὑπὲρ λόγον, Ῥοῆς ἀμαρτίας ἀνεπίδεκτον· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶ σοι· Ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τῆς Παρθένου, τὴν Εἴσοδον τιμήσωμεν, ὅτι ἐν δόξῃ εἰσηλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Παραδόξως προδιετύπου Ἀγνή, ὁ Νόμος σε σκηνην καὶ θεϊαν στάμνον, Ξένην κιβωτόν, καὶ καταπέτασμα καὶ ῥάβδον, Ναὸν ἀκατάλυτον, καὶ πύλην Θεοῦ· Ὅθεν ἐκδιδάσκει σοὶ κράζειν· Ὄντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου, ὁρῶντες κατεπλήττοντο, πῶς θεαρέστως εἰσηλθεν, εἰς τὰ

Ἀρχαγγέλου, ἃς φωνάζουν δυνατὰ μὲ ἀγαλλίαση· Ἀληθινὰ εἶσαι ἀνώτερη ἀπὸ ὅλους, Παρθένε ἀγνή.

Οἱ Ἄγγελοι βλέποντας τὴν εἴσοδο τῆς Πάναγνης ἔμεναν κατάπληκτοι, πῶς μπῆκε μὲ δόξα στὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Ἐπειδὴ ἔχεις, Ἀγνή Θεοτόκε, ὑπέρολαμπρη τὴν καθαρὴ ὠραιότητα τῆς ψυχῆς, καὶ ἐπειδὴ εἶσαι γεμάτη ἀπὸ τῆ Χάρη τοῦ Θεοῦ, φωτίζεις μὲ Φῶς αἰώνιο, αὐτοὺς πού φωνάζουν μὲ εὐφροσύνῃ· Ἀληθινὰ εἶσαι ἀνώτερη ἀπὸ ὅλους, Παρθένε Ἀγνή.

Οἱ Ἄγγελοι βλέποντας τὴν εἴσοδο τῆς Παρθένου ἔμεναν κατάπληκτοι, πῶς κατὰ τρόπο παράδοξο μπῆκε στὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Τὸ θαῦμα σου, Ἀγνή Θεοτόκε, πετᾶ ψηλότερα ἀπὸ τῆ δύναμη τῶν λόγων· Διότι διαπιστώνω, ὅτι ὑπάχει σ' ἐσένα σῶμα πού δέν ἐπιδέχεται ροῆ (ρεύση) ἀμαρτίας· Γι' αὐτὸ εὐχαρίστως σοῦ φωνάζω· Πράγματι εἶσαι ἀνώτερη ἀπὸ ὅλους, Παρθένε Ἀγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι ἃς τιμήσουμε τὴν εἴσοδο τῆς Παρθένου, διότι ἐμπῆκε μὲ δόξα στὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Κατὰ τρόπο παράδοξο σέ προεικόνιζε, Ἀγνή, ὁ νόμος ὡς σκηνην καὶ θεϊκὴ στάμνα, παράξενη Κιβωτό καὶ παραπέτασμα (κουρτίνα) καὶ ῥάβδο, ναὸ ἀκατάλυτο καὶ πύλη Θεοῦ· Γι' αὐτὸ μᾶς διδάσκει νὰ φωνάζουμε σ' ἐσένα· Πράγματι εἶσαι ἀνώτερη ἀπὸ ὅλους, Παρθένε Ἀγνή.

Ἄγγελοι βλέποντας τὴν εἴσοδο τῆς Παρθένου ἔμεναν κατάπληκτοι· πῶς μπῆκε στὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων κατὰ

Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Μελωδῶν σοι προεκελάδει Δαυῖδ, λαλῶν σε θυγατέρα Βασιλέως, Κάλλει ἀρετῶν, ἐκ δεξιῶν παρισταμένην, ἰδὼν τοῦ Θεοῦ πεποικιλμένην σε· ὅθεν προφητεύων ἐβόα· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι σκιρτήσατε σὺν Ἁγίοις, Παρθένοι συγχορεύσατε· ἡ γὰρ Θεόπαις εἰσηλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Θεοδόχον προθεωρῶν Σολομῶν, Ἡνοῖξατο σε πύλην Βασιλέως, Ζῶσάν τε πηγὴν ἐσφραγισμένην, Ἐξ ἧς τὸ ἀθόλωτον ἡμῖν προῆλθεν, ὕδωρ τοῖς ἐν πίστει βοῶσιν· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τὴν Παρθένον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν· θεοπρεπῶς γὰρ εἰσηλθεν, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Διανέμοις τῶν χαρισμάτων τὴν σὴν, Γαλήνην Θεοτόκε τῆ ψυχῆ μου, βρύουσα ζωὴν, τοῖς σὲ τιμῶσι κατὰ χρέος, Αὐτὴ περιέπουσα καὶ σκέπουσα, καὶ διατηροῦσα βοᾶν σοι· Ὅντως ἀνωτέρα πάντων, ὑπάρχεις Παρθένε ἀγνή.

Κανὼν δεύτερος.

(Ὁ κατωτέρω στίχος ἐπαναλαμβάνεται πρὸ ἐκάστου τροπαρίου).

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν προσενεχθεῖσαν, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ εὐλογηθεῖσαν, χερσὶ τῶν

τρόπο πού ἀρέσει στὸν Θεό.

Μελωδῶντας ἔψαλλε προκαταβολικά γιὰ σένα ὁ Δαυῖδ ὀνομάζοντάς σε Θυγατέρα τοῦ Βασιλέως, καθὼς σέ ἔβλεπε νὰ στέκεσαι ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ στολισμένη μέ τό κάλλος τῶν ἀρετῶν· Γι' αὐτό προφητεύοντας φώναζε· Πράγματι εἶσαι ἀνώτερη ἀπό ὅλους, Παρθένε Ἀγνή.

Ἄγγελοι, σκιρτήστε μαζί μέ τούς Ἁγίους, παρθένες χορέψτε (κι ἐσεῖς) μαζί· Διότι ἡ Κόρη τοῦ Θεοῦ μπῆκε στά Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Προβλέποντας ὁ Σολομών ὅτι θά δεχθεῖς τόν Θεό, σέ ὀνόμασε αἰνιγματικά πύλη τοῦ Βασιλέως καί ζωντανή πηγὴ σφραγισμένη, ἀπό τὴν ὁποία προῆλθε τὸ ἀθόλωτο νερό γιὰ μᾶς πού μέ πίστη φωνάζουμε· Πράγματι εἶσαι ἀνώτερη ἀπό ὅλους, Παρθένε Ἀγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι, ἄς μεγαλύνουμε τὴν Παρθένο μέ ὕμνους· Διότι μπῆκε στά Ἅγια τῶν Ἁγίων μέ τρόπο πού ἀρμόζει στὸν Θεό.

Εἶθε νὰ μοιράζεις ἀπό τὰ χαρίσματα τῆ δικῆ σου γαλήνη, Θεοτόκε, στὴν ψυχὴ μου ἀναβλύζοντας ζωὴ σ' ἐμᾶς πού σε τιμοῦμε, ὅπως ὀφείλουμε, φροντίζοντας ἡ ἴδια καὶ σκεπάζοντας καὶ φυλάγοντάς μας, γιὰ νὰ φωνάζουμε· Πράγματι εἶσαι ἀνώτερη ἀπό ὅλους, Παρθένε Ἀγνή.

Κανόνας Δεύτερος.

(Ὁ παρακάτω στίχος ἐπαναλαμβάνεται πρὶν ἀπὸ κάθε τροπᾶριο).

Μεγάλυνε, ψυχὴ μου αὐτὴν πού προσφέρθηκε στό Ναὸ τοῦ Κυρίου καὶ εὐλογήθηκε ἀπό τὰ χέρια τῶν

Ιερέων.

Ἐκ τῶν Δικαίων προῆλθεν, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, ἐπαγγελίας ὁ καρπός, ἡ θεόπαις Μαρία, καὶ ὡς θυμίαμα δεκτόν, σαρκὶ νηπιάζουσα προσφέρεται, Ἰερῶ ἐν ἀγίῳ, ὡς Ἁγία, εἰς τὰ Ἅγια οἰκεῖν.

Τὴν νηπιάζουσαν φύσει, καὶ ὑπὲρ φύσιν Μητέρα, ἀναδειχθεῖσαν τοῦ Θεοῦ, εὐφημήσωμεν ὕμνοις, ἐν τῷ Ναῶ τῷ νομικῷ· Κυρίῳ γὰρ σήμερον προσφέρεται, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας, τῶν Δικαίων, ὡς καρπὸς πνευματικός.

Σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε, τῇ Θεοτόκῳ προσφόρως, ἀναβοήσωμεν πιστοὶ· Χαῖρε πάγκαλε Νύμφη, χαῖρε νεφέλη φωτεινὴ, ἐξ ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει ἀγνοίας, καθημένοις, χαῖρε πάντων ἡ ἐλπίς.

Ὑμνον ἐπάξιον πᾶσα, τῇ Θεοτόκῳ ἡ κτίσις, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ Γαβριήλ, ἀνακράζει βοῶσα, Χαῖρε ἡ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, δι' ἧς ἐλυτρώθημεν πανάμωμε, τῆς ἀρχαίας κατάρας, γεγονότες ἀφθαρσίας κοινωνοί.

Ἡ τῶν Ἁγίων Ἁγία, καὶ Θεομήτωρ Μαρία, ταῖς ἱκεσίαις σου Ἀγνή, ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ πάσης αἰρέσεως καὶ θλίψεως, τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντας, τὴν εἰκόνα, τῆς ἀγίας σου μορφῆς.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα, τῶν Σεραφὶμ ἀνωτέρα, καὶ πλατυτέρα οὐρανῶν, ἀνεδείχθης Παρθένε, ὡς τὸν ἀχώρητον παντί, ἐν μήτρᾳ

ιερέων.

Ἀπὸ τούς Δικαίους, τὸν Ἰωακείμ καὶ τὴν Ἄννα, προῆλθε ὁ καρπός τῆς ὑποσχέσεως, ἡ Μαρία, ἡ Κόρη τοῦ Θεοῦ, καὶ ὡς θυμίαμα εὐπρόσδεκτο προσφέρεται ἐν νηπιακῇ ἡλικίᾳ στὸν ἅγιο ναό, γιὰ νὰ κατοικεῖ ὡς ἁγία στὰ Ἅγια.

Ἄς ἐγκωμιάσουμε μὲ ὕμνους αὐτήν, ἡ ὁποία εἶναι νήπιο κατὰ φύση, καὶ ἀναδείχθηκε ὑπερφυσικὰ Μητέρα τοῦ Θεοῦ· Διότι σήμερα προσφέρεται στὸν Κύριο μέσα στὸν Ἰουδαϊκὸ Ναό, γιὰ νὰ εἶναι ὁσμὴ εὐωδίας ὡς καρπὸς πνευματικός τῶν Δικαίων (Ἰωακείμ καὶ Ἄννας).

Μαζί μὲ τὸν Ἄγγελο ἄς φωνάξουμε, πιστοί, τὸ Χαῖρε στὴ Θεοτόκο, ὅπως ἀρμόζει· Χαῖρε, ὠραιότατη Νύμφη· Χαῖρε, νεφέλη φωτεινὴ, ἀπὸ τὴν ὁποία ἔλαμψε ὁ Κύριος, σ' ἐμᾶς πού καθόμασταν στό σκοτάδι τῆς ἀγνοίας, χαῖρε ἡ ἐλπίδα ὅλων.

Ὑμνο ἐπάξιο ὅλη ἡ κτίση ἀναπέμπει στὴ Θεοτόκο μαζί μὲ τὸν Γαβριήλ φωνάζοντας· Χαῖρε ἡ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, διὰ τῆς ὁποίας λυτρωθήκαμε ἀπὸ τὴν ἀρχαία κατάρρα, Πάναγνη, μὲ τὸ νὰ γίνουμε συμμετοχοὶ στὴν ἀφθαρσία.

Ἐσὺ ἡ ἀγιώτερη ἀπὸ τοὺς ἁγίους καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, Μαρία, ἐλευθέρωσε, Ἀγνή, μὲ τίς ἱκεσίες σου ἀπὸ τίς παγίδες τοῦ ἐχθροῦ, καὶ ἀπὸ κάθε αἴρεση καὶ θλίψη ἐμᾶς, πού προσκυνοῦμε μὲ πίστη τὴν εἰκόνα τῆς ἀγίας σου μορφῆς.

Ἀπο τὰ Χερουβὶμ ὑψηλότερη, ἀπὸ τὰ Σεραφίμ ἀνώτερη καὶ πλατύτερη ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς ἀναδείχθηκες, Παρθένε, διότι τὸν Θεὸ μας, πού δέ χω-

χωρήσασα Θεὸν ἡμῶν, καὶ τεκοῦσα ἀφράστως, ὄν
δυσώπει, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα...

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τῆς Τρισυποστάτου,
καὶ ἀδιαίρετου Θεότητος τὸ κράτος.

Τὴν Τρισυπόστατον φύσιν, καὶ ἀδιαίρετον
δόξαν, τὴν ἐν Θεότητι μιᾷ, ὑμνουμένην ἀπαύστως,
ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Τριάδα ἀχώριστον
δοξάσωμεν, σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα, καὶ τὸ Πνεῦμα
προσκυνοῦντες εὐσεβῶς.

Καὶ νῦν ...

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ
ἐνδοξότεραν τῶν ἄνω Στρατευμάτων.

Ὑπὸ τὴν σὺν εὐσπλαγχνίαν, τοὺς
καταφεύγοντας πίστει, καὶ προσκυνοῦντας
εὐσεβῶς, τὸν Υἱόν σου Παρθένε, Θεογεννήτορ
ὡς Θεόν, τοῦ κόσμου καὶ Κύριον ἰκέτευε, ἐκ
φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, καὶ παντοίων
πειρασμῶν.

Μικρὰ Συναπτὴ:

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 40).

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦν πάλαι προκατήγγειλε, τῶν Προφητῶν ὁ
σύλλογος, στάμνον καὶ ῥάβδον καὶ πλάκα, καὶ
ἀλατόμητον ὄρος, Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα, πιστῶς
ἀνευφημήσωμεν· σήμερον γὰρ εἰσάγεται, εἰς τὰ
Ἅγια τῶν Ἁγίων, ἀνατραφεῖναι Κυρίῳ.

ράει σὶτά σύμπαντα, τὸν χώρεσες στή μήτρα σου, καὶ
τὸν γέννησες κατὰ τρόπο μυστηριώδη· Αὐτόν ἰκέτευε
διαρκῶς γιὰ μᾶς.

Δόξα ...

Μεγάλυνε, ψυχὴ μου, τῆς Τριπρόσωπης καὶ
ἀδιαίρετης Θεότητος τῆ δύναμη.

Τὴν Τριπρόσωπη φύση καὶ ἀδιαίρετη δόξα, ἡ ὁποία
ὑμνεῖται ἀκατάπαυστα σὲ μιᾷ Θεότητα στὸν οὐρὸν καὶ
στή γῆ, τὴν Τριάδα τὴν ἀχώριστη ἅς δοξάσουμε προσ-
κυνώντας μὲ εὐσέβεια μαζί μὲ τὸν, τὸν Πατέρα καὶ τὸ
Ἅγιο Πνεῦμα.

Καὶ νῦν...

Μεγάλυνε, Ψυχὴ μου, αὐτὴν πού εἶναι πιό ἔντιμη
καὶ πιό ἐνδοξη ἀπὸ τὰ οὐράνια στρατεύματα.

Ἰκέτευε, Παρθένε, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, νά λυτρωθοῦν
ἀπὸ τῆ φθορᾶ καὶ τοὺς κινδύνους καὶ ἀπὸ κάθε εἶδος
πειρασμῶν, ὅσοι καταφεύγουν μὲ πίστη κάτω ἀπὸ τὴν
εὐσπλαχνία σου, καὶ προσκυνοῦν μὲ εὐσέβεια τὸν Υἱό
σου, ὡς Θεό καὶ Κύριο τοῦ κόσμου.

Μικρὴ Συναπτὴ:

(Συλλειτουργικό. Σελ. 40).

Ἐξαποστειλάριο.

Αὐτὴν πού προκαταβολικά προανάγγειλε τὸ σύνολο
τῶν Προφητῶν, ὡς στάμνο καὶ ῥάβδο καὶ πλάκα καὶ
ὄρος ἀλατόμητο (πού δὲν ἔχει σκαφεῖ), τῆ Μαρία, τὴν
Κόρη τοῦ Θεοῦ, ἅς τὴν ἐγκωμιάσουμε μὲ πίστη· Διότι
σήμερα εἰσάγεται σὶτά Ἅγια τῶν Ἁγίων, γιὰ νά
ἀνατραφεῖ γιὰ χάρη τοῦ Κυρίου.

Αἶνοι. Στίχοι. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 40-42,-43). Τροπάρια. Λαμπαδηφόροι παρθένοι, τὴν Ἀειπάρθενον, φαιδρῶς ὁδοποιοῦσαι, προφητεύουσιν ὄντως, ἐν Πνεύματι τὸ μέλλον· ναὸς γὰρ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν ναὸν μετὰ δόξης Παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται. Ἐπαγγελίας ἀγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἡ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη θείῳ Πνεύματι. Ἐπουρανίῳ τραφεῖσα, Παρθένε, ἄρτω πιστῶς, ἐν τῷ Ναῶ Κυρίου, ἀπεκύησας κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον, οὗ ὡς ναὸς, ἐκλεκτὸς καὶ πανάμωμος, προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρί. Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη, τοῦ θεοδόχου Ναοῦ· τὸν γὰρ ναὸν τοῦ πάντων, Βασιλέως καὶ θρόνον, σήμερον ἐν δόξῃ, ἔνδον λαβών, Ἰωακείμ ἀνατίθεται, ἀφιερῶσας Κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ, ἐκλεχθεῖσαν ὡς Μητέρα αὐτοῦ. Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον. Σήμερον τῷ Ναῶ προσάγεται, ἡ Πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος		Αἶνοι: Στίχοι. (Συλλειτουργικόν. Σελ. 40-42,-43). Τροπάρια. Παρθένες, πού κρατοῦν λαμπάδες, συνοδεύοντας μετὰ χαρὰ στήν πορεία τὴν Παντοτεινὴ Παρθένο, προφητεύουν ἀληθινὰ τὸ μέλλον μετὰ τὴ χάρι τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· Διότι ἡ Θεοτόκος ὑπάρχοντας ναὸς τοῦ Θεοῦ εἰσάγεται σὲ νηπιακὴ ἡλικία στό ναό μετὰ δόξα παρθενικῆ. Ἡ Θεοτόκος ἀληθινὰ ἀναδείχθηκε στόν κόσμο καρπὸς ἀγίας ὑποσχέσεως καὶ δοξασμένος, ὡς ἀνώτερη ἀπὸ ὅλους· Αὐτὴ ὀδηγούμενη στόν οἶκο τοῦ Θεοῦ μετὰ εὐσέβεια ἐκπληρώνει ὑπόσχεση τῶν γονέων τῆς συντηρούμενη ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα. Ἄφοῦ τράφηκες μετὰ ἐπουράνιο ἄρτο μετὰ πίστη, Παρθένε, μέσα στόν ναό τοῦ Κυρίου, ἔφερες στόν κόσμο τόν ἄρτο τῆς ζωῆς, τόν Λόγο τοῦ Θεοῦ· Καί ὡς ναὸς Ἐκείνου ἐκλεκτὸς καὶ πανάμωμος, μνηστεύθηκες μετὰ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα προκαταβολικά, κατὰ τρόπο μυστηριώδη, καὶ νυμφεύθηκες μετὰ τόν Θεό καὶ Πατέρα. Ἄς ἀνοιχθεῖ διάπλατα ἡ πύλη τοῦ Ναοῦ, πού δέχθηκε τόν Θεό· Διότι τόν ναό καὶ θρόνο τοῦ Βασιλέως τῶν πάντων (τὴν Παναγία), ἀφοῦ τὴν ἔβαλε μέσα ὁ Ἰωακείμ, τὴν παραδίδει μετὰ δόξα, ἀφιερώνοντας στόν Κύριο αὐτήν, ἡ ὁποία ἐκλέχθηκε ἀπ' αὐτόν (τόν Θεό) ὡς Μητέρα του. Δόξα ... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, Σήμερα προσφέρεται στό Ναό ἡ Πανάμωμη Παρθένος, γιὰ νὰ γίνῃ κατοικία τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι Βασιλιάς τῶν

Θεοῦ, καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ. Σήμερον τὸ καθαρῶτατον ἁγίασμα, ὡς τριετίζουσα δάμαλις, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων εἰσάγεται· ταύτη ἐκβοήσωμεν, ὡς ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε μόνῃ ἐν γυναιξίν εὐλογημένη.

Δοξολογία Μεγάλη.

(Συλλειτουργικόν. Σελ. 44-45).

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α' .

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα.

Ταῖς πρεσβεΐαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται.

Στίχ. δ'. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Ἠγίασετὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούια.

Στίχ. α'. Ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Αὕτη ἡ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.

πάντων καὶ τροφοδότης τῆς ζωῆς μας. Σήμερα τό καθαρώτατο ἁγίασμα ὡς τριετῆς δάμαλις (νεαρή ἀγαλάδα) εἰσάγεται στὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων· Σ' αὐτὴν ἄς φωνάξουμε, ὅπως ὁ Ἄγγελος· Χαῖρε ἡ μόνῃ εὐλογημένη ἀνάμεσα στίς γυναῖκες.

Μεγάλη Δοξολογία:

(Συλλειτουργικό. Σελ. 44-45).

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνο Α'.

Στίχ. α'. Μέγας εἶναι ὁ Κύριος καὶ ἄξιός νά ὑμνεῖται πάρα πολύ.

Μέ τίς πρεσβεΐες τῆς Θεοτόκου, Σωτήρα, σῶσε μας.

Στίχ. β'. Εἰπώθηκαν δοξασμένα λόγια γιά σένα, πόλη τοῦ Θεοῦ (Παναγία).

Στίχ. γ'. Ὁ Θεός ἀναγνωρίζεται στούς πύργους τῆς (τῆς Ἱερουσαλήμ).

Στίχ. δ'. Ὅπως ἀκριβῶς ἀκούσαμε, ἔτσι καὶ εἶδαμε.

Ἀντίφωνο Β'.

Στίχ. α'. Ὁ Ὑψιστος ἁγίασε τὴν κατοικία του.

Σῶσε μας, Υἱὲ Θεοῦ, Ἐσύ πού εἶσαι ἀξιοθαύμαστος μεταξύ τῶν Ἁγίων, ἐμᾶς πού ψάλλουμε σ' ἐσένα: Ἀλληλούια =(Ὑμνεῖτε τόν Θεό).

Στίχ. α'. Ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ὑπάρχει στό ναό του.

Στίχ. β'. Αὕτη εἶναι ἡ πύλη τοῦ Κυρίου, μόνο δίκαιοι θά περάσουν ἀπ' αὐτήν.

Στίχ. γ'. Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον, καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἢ προκήρυξις. Ἐν Ναῶ τοῦ Θεοῦ τρανῶς ἡ Παρθένος δείκνυται, καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται· Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Χαῖρε τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου ἢ ἐκπλήρωσις.

Στίχ. β'. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Στίχ. γ'. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς.

Ἀπολυτικά.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας... (Ὡς ἄνωτέρω).

Τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιον.

Ὁ καθαρῶτατος ναός τοῦ Σωτήρος, ἢ πολυτίμητος παστάς καὶ Παρθένος, τὸ ἱερόν θησαυρίσμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερον εἰσάγεται, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, τὴν χάριν συνεισάγουσα, τὴν ἐν Πνεύματι Θείῳ ἢ ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ· Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Ἀναγνώσματα.

Στίχ. γ'. Ὁ ναός σου εἶναι ἅγιος, εἶναι ἀξιοθαύματος γιὰ τὴν ἀγιότητά του.

Ἀντίφωνο Γ'.

Στίχ. α'. Τὸ πρόσωπό σου θὰ περιβάλλουν τιμητικά οἱ ἄρχοντες τοῦ λαοῦ.

Σήμερα εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς εὐδοκίας (εὐαρέσκειας) τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ προκήρυξη τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων. Στόν Ναό τοῦ Θεοῦ παρουσιάζεται μέ μεγαλοπρέπεια ἡ Παρθένος, καὶ προαναγγέλει σέ ὅλους τόν Χριστό. Πρὸς αὐτὴν κι ἡμεῖς μεγαλόφωνα ἄς φωνάξουμε· Χαῖρε ἐσύ πού εἶσαι ἡ ἐκπλήρωση τῆς οἰκονομίας τοῦ Κτίστου.
(Οἰκονομία=Τὸ σωτήριο σχέδιο τοῦ Θεοῦ γιὰ τόν ἄνθρωπο).

Στίχ. β'. Ὁλη ἡ δόξα τῆς Κόρης τοῦ Βασιλιᾶ βρίσκεται μέσα της, εἶναι ντυμένη μέ ἐνδύματα, πού ἔχουν χρυσά κρόσσια, καὶ στολισμένη.

Στίχ. γ'. Θά ὀδηγηθοῦν στόν βασιλιά κόρες πού θά ἀκολουθοῦν πίσω γης.

Ἀπολυτικά.

Σήμερον τῆς εὐδοκίας... (Ὅπως παραπάνω).

Τοῦ Ἁγίου τοῦ ναοῦ.

Κοντάκιο.

Ὁ καθαρῶτατος ναός τοῦ Σωτήρα, ἢ πολυτιμημένη παστάδα (νυφικός θάλαμος) καὶ Παρθένος, ὁ ἱερός θησαυρός τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, σήμερα εἰσάγεται στόν οἶκο τοῦ Κυρίου εἰσάγοντας μαζί της τὴν χάρη τοῦ θεϊκοῦ (τοῦ Ἁγίου) Πνεύματος· Αὐτὴν ὑμνοῦν οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ· Αὕτη εἶναι σκηνὴ (κατοικία) ἐπουράνια.

Ἀναγνώσματα.

Απόστολος. Πρός Έβραίους. (Θ'.17). Αδελφοί, είχεν ή πρώτη σκηνή δικαιώματα λατρείας τό τε Ἅγιον κοσμικόν. Σκηνή γάρ κατεσκευάσθη ή πρώτη έν ή ή τε λυχνία και ή τράπεζα και ή πρόθεσις τών ἄρτων, ήτις λέγεται Ἅγια. Μετά δέ τό δεύτερον καταπέτασμα σκηνή ή λεγομένη Ἅγια Ἁγίων, χρυσοῦν έχουσα θυμιατήριον και τήν κιβωτόν τής διαθήκης περικεκαλυμμένην πάντοθεν χρυσίω, έν ή στάμνος χρυσή έχουσα τό μάννα και ή ράβδος Ααρών ή βλαστήσασα και αί πλάκες τής διαθήκης, υπεράνω· δέ αὐτής Χερουβίμ δόξης κατασκιάζοντα τό ἱλαστήριον· περι ὧν οὐκ ἔστι νῦν λέγειν κατά μέρος. Τούτων δέ οὕτω κατεσκευασμένων εις μέν τήν πρώτην σκηνήν δια παντός εισίασιν οί ἱερεῖς τās λατρείας ἐπιτελοῦντες, εις δέ τήν δευτέραν ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεύς, οὐ χωρίς αἵματος, ὁ προσφέρει υπέρ ἑαυτοῦ και τών τοῦ λαοῦ ἄγνοημάτων. Εὐαγγέλιον. Κατά Λουκᾶν. (Γ'. 38-42, ΙΑ'. 27-28). (8 Σεπτεμβρίου. Σελ. 30-31).		Απόστολος. Πρός Έβραίους. (Θ'.17). Αδελφοί, είχε ή πρώτη σκηνή διατάξεις λατρευτικές και τό θυσιαστήριο ήταν ἐπίγειο. Ἔτσι κατασκευάσθηκε ή πρώτη σκηνή (τό πρώτο διαμέρισμα), στήν ὁποία ὑπήρχε και ή (ἐπτάφωτη) λυχνία και ή τράπεζα, ὅπου τοποθετοῦνταν οί ἄρτοι, ή ὁποία (Σκηνή) ὀνομάζεται «Ἅγια». Καί μετά τό δεύτερο καταπέτασμα (κουρτίνα) κατασκευάσθηκε σκηνή, πού ὀνομάζεται «Ἅγια Ἁγίων», ή ὁποία εἶχε χρυσό θυμιατήρι και τήν Κιβωτό τής Διαθήκης, πού ήταν γύρω-γύρω σκεπασμένη ἀπό παντοῦ μέ χρυσάφι, μέσα στήν ὁποία ὑπήρχε στάμνα χρυσή, πού περιεἶχε τό Μάννα, και ή ράβδος τοῦ Ααρών πού βλάστησε, και οί πλάκες τής Διαθήκης (τών δέκα ἐντολῶν), και πάνω ἀπ' αὐτήν ὑπήρχαν δύο χρυσά Χερουβίμ ἐνδοξα, τά ὁποῖα σκέπαζαν τό «Ἰλαστήριο» (χρυσό κάλυμμα τής Κιβωτοῦ, ὅπου φανερωνόταν μέ διαφόρους τρόπους ή παρουσία τοῦ Θεοῦ). Γι' αὐτά ὅλα δέν εἶναι τώρα καιρός νά μιλήσουμε λεπτομερῶς· Καί ἐνῶ αὐτά ήταν ἔτσι κατασκευασμένα, στήν πρώτη σκηνή (στά Ἅγια) πάντοτε ἔμπαιναν οί ἱερεῖς για νά ἐπιτελέσουν τίς λατρευτικές πράξεις, στή δευτέρα ὁμως (στά Ἅγια τών Ἁγίων) ἔμπαινε μιά φορά τό ἔτος μόνο ὁ ἀρχιερεύς ὄχι χωρίς αἷμα θυσίας, τό ὁποῖο προσφέρει για τόν ἑαυτό του και για τίς ἁμαρτίες τοῦ λαοῦ, τίς ὁποῖες ἔκανε ἀπό ἄγνοια. Εὐαγγέλιο: Κατά Λουκᾶν. (Γ'. 38-42, ΙΑ'. 27-28). (8 Σεπτεμβρίου. Σελ. 30-31).